

(דף סה ע"א) ביה אינון, וה' עלאה בד נחתא לגבי צדיק, ועירא אתקריאת, ואף על גב דאתוון השמא קדישא ביה פליקן, סתימין אינון ביה, ובגניניה אתמר (תהלים כה יד) סוד יהו"ה ליריאו ובירתו להודיעם, ואי סתימין אינון ביה, במאי אשתמודעאן, בשכינתא, דאיהי אספקלריאה דנהרא בד נחית יהו"ה לגבי צדיק לנהרא בה ודאי, ומנה אשתמודען, הדא הוא דכתיב (ירמיה ט כב) פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, אי איהו תמן אתקריאת אספקלריאה דנהרא, ובכהווא זמנא פי אם בזאת יתהלל המתהלל השפל וידוע (שם כג), ואם יסתלק מצדיק ואשתאר איהו חרב ויבש, מיד אתקריאת אספקלריאה דלא נהרא, בכהווא זמנא אל יתהלל חכם בחכמתו.

ומאן גרים לאנהרא לה, ולאשתמודעא בה לקודשא בריה הוא, מאן דנטיר ברית, ורוא דמלה זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו (תהלים קיח כ), דא איהי תרעא דצדיקייא, ואית לון רשו לאעלא תמן, ודא איהו מאן דאיהו צדיק, וביה יהו"ה, איהו זכי בשכינתא ונרית לה, וסליק בה למלכא דאיהו עמודא דאמצעייתא, דאיהו מלה, ואיהי מלכות דיליה, ורוא דמלה ועמד פלם צדיקים לעולם ורשו ארץ (ישעיה ס כא), ודא איהו שכינתא דאתמר בה (שם סו א) והארץ הדום רגלי.

ושכינתא איהי צינרא דעלאין ותתאין, פל דינקנין דספירן וכל שמחן דלהון בה אינון מצניירים, ובה אינון גליפין נשמתיין ומלאכין וחייון קדישין, ובה גליפין מה דאתמר בהון (יחזקאל א י) ודמות פניהם פני אדם וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, והא שכינתא איהי יחודא דקודשא בריה הוא, איד גליפין בה דינקנין דלתתא דלאו אינון מצניירותה, אמר ליה רבי, למלכא דאיהו יתיב בהיכליה, וכמה בני נשא עאלין למחזייה, מנהון מסתפלין בלבושין, ומנהון בגופין, ומנהון מסתפלין בעובדו, ובנדאי בעובדו אשתמודע מאי ניהו מלכא, דלבושין איהו משתני בהון לכמה שנונין, ולבושין דאיהו לבוש בצפרא לא לביש ברמשא, ולבושין דלביש יומא חדא לא לביש יומא תננא, והכי בכל יומא וירחא ושטא ושבתא וימין טבין אשתני בלבושין.

בגוונא דא שכינתא פמה לבושין אית לה, דמנהון פרא קודשא בריה הוא פרסיין (נ"א פרסיא), ומלאכין וחייון ושרפים, ושמיא וארעא, וכל מה דברא בהון, וכל ברין דברא מאלין לבושין דילה, רשים לון פלהו ונליה לון בלבושא, בגין לאסתפלא מינה בכל ברין לרחמא עליהו, ורוא דמלה וראייתה לזפור ברית עולם (בראשית ט טו), וראייתה פאלין לבושין דאינון נהירין בכל (ברין) זמנין דישראל נהרין לון בעובדין טבין, ובגניניהו קודשא בריה הוא רחים עליהו.

ואי עבדין עובדין בישין, איהי אתלבשת לבושין אחרנין אוכמין, דבהון רשימין פל אינון מארי דדינין דאתקריאו לילות, למידן בהו לעלמא, ובכהווא זמנא איהי אמרת (שיר א 1) אל תראוני שאני שחרחרת, ובגין דא אלין מסטרא דלבושין אינון גליפין בה, עלאין דאינון מלכין ושלטין על תתאין, ומלאכין (נ"א ומלכין) אתקריאו מסטרא דמלכות, ומסטרא דגופא אתקרי חסד דרועא ימינא, גבורה דרועא שמאלא, גופא עמודא דאמצעייתא, נצח והוד תריין שוקין, צדיק אות ברית, והא אוקמוה.

ואיהי צינורא דבלהו, ומלגנאו מינה דאיהו תקונא דגונפא נהיר קודשא בריה הוא דאיהו יהו"ה, פנשמתא בגונפא, לגו מפלא ההוא דאחיד פלא וקשיר פלא, דלא אתרמיז בשום רמיוז, וכלא אתרמיז בשכינתא, דאתלבישת בלבושין דבהון מצויירין כל ברין, איהי אתקריאת בכל שמיהן, ואיהי דמות ארבע חיוון בלבושא, דבכל חד וחד רשים ארבע אתוון, ודמות אדם להנה, דא רשימו (דף סה ע"ב) דעשר אתוון, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק לחושפן אדם, דמות אדם ודאי דא שכנתא דאיהי דיוקניה (נ"א דיוקנא דאדם) ועלה אתמר (כמדבר יב ח) ותמונת יהו"ה גיט, ודאי מסטרא דלבושא, אבל מסטרא דגונפא איהי יחודא דעמודא דאמצעיתא, איהו (נ"א איהו) חותמא מסטרא דגונפא, ובגין דאיהו חותמא, אמרת שכנתא לגבי יהו"ה דאיהו מלגנאו, (שיר ח ו) שימני כחותם על לבך, דאף על גב דאנת תסתלק מני בגלותא, חותמא דילך אשתאר עמי, וכלא אתעדי מני לעלם.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, אימא לך קרא דאוליפנא פגונא דא שימני כחותם על לבך, שימני חותם לא פתיב אלא כחותם, אמרת שכנתא רבון עלמין, שימני כחותם, פההיא רשימו דחותמא דילך, דאף על גב דחותמא אשתאר בידך, רשימו דיליה בפתקא איהו, ומההוא רשימו מזדעזעין עלאין ותתאין, פגונא דמלפא דאיהו בשרא ודמא, מאי דרשים בפתקא, רשימו דיליה דחותמא בידיה הוא, ואף על גב דחותמא בידיה אשתאר, הכי דחילין מרשימו דחותמא, כאלו הוה מלפא, על אחת כמה וכמה אי הוה חותמא.

שימני כחותם על לבך, וכי מאן חמא (נ"א שוי) חותמא על לבא, אלא אלין תפלין, דאינון רצועין דלהון תליין על לבא, ואלין תפלין דרישא, ותפלה דיד דאיהו בשמאלא לקבל לבא, ודא איהו כחותם על לבך, וכחותם על זרועה, תפלה דיד, דאינון רשימו דשמא קדישא, דאיהו י' קדש לי כל בכור, ה' והיה פי יביאה, ו' שמע ישראל, ה' והיה אם שמוע, ומההוא רשימו מזדעזעין אומין דעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים כח י) וראו כל עמי הארץ פי שם יהו"ה נקרא עליה ויראו ממה, והכי אוקמוהו שם יהו"ה אלין תפלין דרישא.

שימני כחותם דא אות ברית מילה, ואות דימין טבין, דאיהו רשימו דשמא קדישא, פגונא דא (שם ל יב), מי יעלה לנו הישמיה, רישי אתוון (נ"א תבין) מילה, וסופי אתוון יהו"ה, מאן דנטיר האי רשימו, כאלו נטיר שמא קדישא, ומאן דמשקר בהאי רשימו, כאלו משקר בשמא קדישא, דהאי אתקרי חותמא דגושפנקא דמלפא.

דכל בר נש דנטיר האי רשימו לתתא, דאיהו אות ברית, אות שבת, אות תפלין, אות דימין טבין, איהו רשים וחקיק לעילא, ונהיר לעילא, ומניה מזדעזעין עלאין ותתאין, פמה דאת אמר (שם כח י) וראו כל עמי הארץ פי שם יהו"ה נקרא עליה שם יהו"ה ודאי, דא ההוא רשימו דאות ברית מילה, ואות דתפלין, ואות דשבת וימין טבין, ומאן דמשקר לתתא ביה, אתעבר גליפו דיליה מלעילא, כההוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין עלאין ותתאין.

שימיני כחותם דא נשמתא, דאיהו רשימו דילה גליפא לעילא, כמה דאוקמוהו בייעקב, דיוקנו של יעקב חקוקה בכפא תפבזה, דכל נשמתין דאינון גזירין מתמן, גליפו דלהון איהו חקוק לעילא, ורשימו דלהון לתתא, וזהו גליפו דלעילא איהו חותם, ורשימו דלתתא רשימו דחותם, ומיד רשימו דגליפו דנשמתא איהו לעילא, ורשימו דילה לתתא, אתמר בה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עולים וירדים בו, סלקין לעילא ומסתפלין בדיוקנא דנשמתא דנהרא בההוא גליפו ומזדעזעין מניה, נחתין לתתא ומסתפלין ברשימו דההוא דיוקנא דלתתא, ותזאן דלא אשתני מדיוקנא דלעילא ודחלין מניה.

שימיני כחותם דא צלותא, דבה איהו חקיק ורשים ח"י עלמין, בתמיני סרי ברכאן בצלותא, ודא איהו רשימו דחותמא בפתקא, דאיהו אנרייתא, גליפו דאתנון דחותמא דא צדיק ח"י עלמין, חותמא דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו קריאת שמע, והנה מלאכי אלהים עולים, בזמנא דאיהו זוקף בשם סלקין עמיה. (ד' טו ע"א) בזמנא דאיהו מאיד וכורע בברוך נחתין עמיה, ודאי איהו והנה מלאכי אלהים עולים וירדים בו, מלאכי אלהים עלים, בזמנא דאיהו קאים בדינא קימין בלהו ומוליפין עליה זכות, וירדים בזמנא דנצחין ליה בדינא ונחית לתתא, בלהו נחתין עמיה, כמה דאוקמוהו בייעקב (בראשית כו ד) אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה.

שימיני כחותם דא נשמתא דאיהו חקוקה בכורסייא, בזמנא דאיהו אתערא לתתא בצלותא, כרסייא אתער לעילא, כחותם דא רוח, דאיהו צינרא (יש' ג"א דש) חקיקא במלאכיא, בזמנא דאיהו אתערא לתתא בצלותא, מלאכיא אתערון עמיה לעילא, על זרועה דא נפשא, דאיהו חקיקא בארבע סטרין דעלמא, בזמנא דאתערא איהו בצלותא לתתא, ארבע סטרין דעלמא מתערין עמיה.

נשמה איהו חותמא, רוחא צינרא דאתנון דאנון חקוקין בחותמא, נפשא רשימו דאתנון בחותמא, דאינון רשימין בציריין דבר נש, ברשימו דחותמא בפתקא, ובההוא רשומא דנפשא אשתמודע פרעופא בגופא דבר נש, מאן אתר איהו, ובגין דא אוקמוהו, בהאי חותמא כמה רשימין אית ביה, ארבע, רשימו דאריה תמן, רשימו דשור תמן, רשימו דנשר תמן, רשימו דדמות אדם תמן, ומאן איהו דרשים לון בחותמא, יהו"ה אמת, דבהאי ארבע רשימין אינון פל בריין דעלמא.

אבל אנמין דעלמא דשקרו ביה, לאו אינון רשימין ביה, אלא בחותמא דשקרא, ואיהו נחש דמליל שקרא על קודשא בריה הוא, ובגיניה אתמר בארץ מתלא, שקרא לית לה רגלין, ובה חויא לית ליה רגלין, על גהנה תלה, ועתיד קודשא בריה הוא למחאה שקרא מעלמא, כמה דאת אמר (ישעיה כה ח) ומחה יהו"ה אלהים דמעיה מעל כל פנים וכו', דודאי האי חויא איהו מלאך המות דקטיל לבני נשא, וגרים דמעיה, דאיהו אל אחר, ובמאי קטיל בסם המות דיליה, דאיהו גיהנם, ודא איהו סמא"ל.

ובאלין פרעופין דחויין, אתגלייא איהו לבני נשא בארץ שקרא לפתאה לון, ורוא דמלה (תהלים קכז א) אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ולית לון קינמא, אבל ציריין דחיון אינון

רשימין בשמא דקודשא בריה הוא, בהאי רשימו דמזוזה, דאיהו שד"י מלבר יהו"ה מלגאן,
והאי איהו רשימו דברית מילה, שד"י מלבר יהו"ה מלגאן, שד"י הא אוקמוהא ש תלת אבהן,
דאינון תריין דרועין וגופא, אלין אינון תלת ענפין דש', ד שכנינתא, י צדיק אות ברית מילה,
ועל האי שד"י אתמר (שמות ו א) וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, בהאי שד"י,
דאיהו מלבר במזוזה, אבל ושמי יהו"ה דאיהו מלגאן במזוזה, דאיהי תרעא דקודשא בריה הוא,
דאתמר בה (תהלים קיח כ) זה השער ליהו"ה, (שמות ו א) לא נודעתי להם, (דברים ו ח).

וכתבתם על מזוזות ביתה ובשעריה, אלין תריין סמכי קשוט, זו מות מן ביתא דאיהי שכנינתא,
ולא אתקריב לגבה, הדא הוא דכתיב (במדבר א יח) והזר הקרב ימות, ואתוון דמזוזות אינון ממש
ז"ז מו"ת, ובגין דא מאן דנטיר ברית מילה דאיהו חותמא דיליה, זו מות מניה, דאיהו שטן, יצר
הרע, רע, טמא, צפוני, מלאך המות, ולא יתקריב לגביה, ולא ימות על ידיה.

ומאן דמשקר בברית מילה, הוא משקר בחותמא דמלכא, דאיהו רשים ביה שד"י מלבר יהו"ה
מלגאן, מנא לן מהאי קרא משמע (דברים ל יב) מ"י ועל"ה לנ"ו השמימ"ה, רישי תיבות מיל"ה,
סופי תיבות יהו"ה, ובגדאי מאן דמשקר בברית מילה, אסתלק מניה יהו"ה ושד"י, ושריא עליה
שטן דאיהו אל אחר, חו"א שריא באתר דיהו"ה מלגאן, וסם מות שריא באתר דשד"י מלבר,
ודא איהו דאמר קרא (במדבר יט כ) את מקדש יהו"ה טמא וכו', אם לא תב בתיובתא, וסביל כמה
יסורין (ד טו ע"ב) לאעברא ההוא חו"א מתמן, ולסם המות דיליה, דאיהי צרעת ממארת, בכמה
מרעין ומכתשין, עד דלא אשתאר ביה בשרא דאיהי עפרא, ורוא דמלה (ויקרא יד מב) ועפר אחר
יקח וטח את הפית, בגין דנחש עפר לחמו, עד דיתפרנס מההוא בשרא לא יזוז מניה, ועני
חשוב פמת, מה מיתה אנפוי משתניין, כגוונא דא עני אנפוי משתניין, והא אוקמוהו (תהלים יב ט)
פרם זלות לבני אדם, מאי פרם זלות, אלא מאן דאצטריד לברייטא אנפוי משתניין בפרום,
וכמה נשוכין דיסורין נשיד ליה ההוא חו"א.

ולא עוד אלא דעני חשיב כמצורע, מה מצורע (ויקרא יג מה) וראשו יהיה פרוע וכו', כך עני, מה
מצורע מחוץ למחנה מושבו, כך עני ערום ויחף, ועניוּתא איהי לישראל באתר דצרעתא, וארבע
דיוקנין אינון (ס"א גנין), בארבע גוונין דצרעת, ואינון נגע לבן אדם ירקרק בהרת שחורה, הא
ארבע, וכלהו אית לון אתריין ידעאן בגופא, ומנהון אתיין לבני נשא כמה מרעין, לבן ואדם
חלב טמא וכבה, ירקרק מרה, בהרת שחורה טחול, ומנהון נבעין ארבע מיני מרעין, ואינון מרה
חו"א, מרה סומקא, מרה ירוקא, מרה אופקא.

ואם תב בתיובתא, נחית עליה סם חיים דאיהי שכנינתא, ואתמר בה (ישעיה ו י) ושב ורפא לו
מאלין מיני מרעין, ומחיה ליה ממיתה דעניוּתא, כמה דאת אמר (יחזקאל יא לב) והשיבו וחינו,
דישראל בזמנא דאינון עניים קרויים מתים, ובגניניהו אתמר שובו וחינו, ולית עניוּתא פעניוּתא
דאורייתא, דמאן דלא אית ביה אורייתא אתקרי מת, אסוותא דיליה מאי הוא לההוא עלמא,

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

אורייתא, דאתמר ביה (משלי ג יח) עין חיים היא וגומה, ואיהי אסוּתא לְכָל מְרַעִין, כְּמָה דְאֵת דְאֵת אָמַר (שם ח) רְפֹאֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וכו'.

שִׁימְנֵי כְחוֹתֵם (שיר ח ו), מֵאֵי חוֹתֵם בְּהֵאֵי אֶתֶר, דְּאֵת שַׁבֵּת וְיוֹם טוֹב, דְּאֵיהּ שְׁקִיל לְבָרִית מִלְּהָ, כְּגוֹנָא דְאֵת שַׁבֵּת, ש' לְקַבֵּל שִׁי"ן דְּשֵׁם שַׁד"י, כְּלִיל מִתְּלַת חִיּוּן עֲלָאִין, מִתְּלַת אֲבָהּן, ב' דְּאֵת ד', דְּאֵיהּ רְבִיעָא לְאֲבָהּ, וְרְבִיעָא לְתַלַּת חִיּוּן, וְאֵיהּ דְּמוּת אָדָם, וְלֹא אָדָם, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א י) וְדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, אֵלֶּא מֵאֵי אָדָם יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, שַׁבֵּת בֵּיה שַׁד"י, יְהו"ה הוּא רְשׁוּת הַיְחִיד רְחִבּוֹ אַרְבַּעַה וְגַבְהוֹ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, י' דְּשַׁד"י לְקַבֵּל אוֹת דְּשַׁבֵּת וְיוֹמֵי טַבִּין, י' בֵּיה אֶתְרֵמִיזוֹ עֶשֶׂר סְפִירָן.

הֵאֵי רְשִׁימוֹ אֵיהּ לְבָרָא דְמַלְפָּא, אֲבָל לְעַבְדָּא דְמַלְפָּא רְשִׁימוֹ דִּילֵיה שַׁד"י, מְסַטְרָא דְהָהוּא דְאֶתְמַר בֵּיה (ישעיה מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וכו', וּמֵאֵי נִיהוּ מַטְטְרוּן, דְּסָלִיק לְחֻשְׁבֵּן שַׁד"י, וְאֵיהּ אָדָם זְעִירָא בְּדִיקְנָא דְלֵעִילָא, וְדָא אֵיהּ אִם כְּפָנִים אִם כְּעַבְדִּים וכו'.

מָאן דְּאֵיהּ רְשִׁימוֹ דְאֶרְיָה בְּחוֹתְמָא דִּילֵיה אֵיהּ חָנוּר בְּאַנְפּוֹי, מָאן דְּאֵיהּ בְּחוֹתְמָא דְשׁוּר אֵיהּ סוּמְקָא בְּאַנְפּוֹי, מָאן דְּאֵיהּ בְּחוֹתְמָא דְנֶשֶׁר אֵיהּ רֹקָא בְּאַנְפּוֹי, מָאן דְּאֵיהּ בְּחוֹתְמָא דְדְמוּת אָדָם אֵיהּ אוּפָם בְּאַנְפּוֹי, כְּגוֹנָא דְאֶרְיָתָא דְאֶתְמַר (שיר א ה) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנָאוּה.

שִׁימְנֵי כְחוֹתֵם, דְּאֵת אֶרְיָתָא, דְאֶתְמַר בֵּיה (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהּ, וְאֵיהּ כְּלִילָא מְעֶשֶׂר אֲמִירָן דְּאֵינוּן י', וּמְעֶשֶׂר דְּבָרָן דְּאֵינוּן ה"ה, וּמֵאֵי תּוֹרָה ו' כְּלִיל שִׁית יְמֵי בְּרֵאשִׁית, עַל לְבָבָא דְּאֵת ל"ב אֱלֹהִים בְּחוֹשְׁבֵּן ל"ב, דְּתַלְיִין מִן ו', דְּאֵיהּ ו' זְמַנִּין טוֹב, וּבֵיה אֲשַׁתְּלִים (נ"א ו) שְׁמָא דְאַרְבַּעִין וְתַרְיַן אֲתוּוֹן, דְּבַחֹן אֲתַבְּרִיאֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְכָל מַה דְּאֵית בְּהוֹן, וְדָא אֵיהּ רְזָא כִּי יוֹם נָקַם כְּלָבִי (ישעיה סג ד), לְב"י סָלִיק מ"ב, וְיִכְלִי ע"ב שְׁמֵהּ דְשְׁמָא מְפָרֵשׁ, וְעֵלִיָּה אֶתְמַר לְלָבִי גְלִיתִי, וְלֵאבְרֵי דְאֵינוּן רַמ"ח פְּקוּדֵין דְאֶרְיָתָא לֹא גְלִיתִי, וּבְהֵאֵי וְיִכְלִי (ה' בְּשֵׁשִׁי דְאֵיהּ בּו', וְדָא אֵיהּ וִיְהִי (ד' טו ט"ו) עָרַב וִיְהִי בְקָר יוֹם הַשְּׁשִׁי, דְהֵאֵי) ה' דְּהַשְּׁשִׁי אֵיהּ מְלָכוּת שְׁבִיעָא, וְאֵיהּ אֲתַקְרִיאַת ע"ב, וּבֵיה רְכִיב ו' לְמַפְרָק לְיִשְׂרָאֵל, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (ישעיה יט א) הִנֵּה יְהו"ה רוֹכֵב עַל ע"ב קַל, בְּגִין דְּאֵיהּ כְּלָלָא דְתַלַּת אֲבָהּן, דְּתַלְיִין מְגַהוֹן ע"ב שְׁמֵהּ, וְאֲתַפְּלִילָן בֵּיה, וְלְקַבֵּל תַּלַּת אֲבָהּן אֶתְמַר בּוֹיְכְלוֹ תַלַּת זְמַנִּין שְׁבִיעִי, וְדָא אֵיהּ רְזָא דְשַׁבֵּת, ב"ת ש, דְּאֵינוּן וִיסַע וְיָבֵא וִיט דְאֶתְפְּלִילָן בְּב"ת, בְּהֵיָא זְמַנָּא חָלָה זְכוּת אֲבָהּן, דְּמִיּוּמָא דְאֶתְחַרֵּיב כִּי מִקְדֵּשָׁא עֲלָמָא אֲתַקְרִי תַהוּ וּבְהוּ, מִתְּמָן וְאֵילָּה אֲתַקְרִיִים קָרָא (תהלים פט ג) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, חֶסֶד סָלִיק לְחוֹשְׁבֵּן ע"ב שְׁמֵהּ.

וְדָא רְזָא דְאֶתְקֶשֶׁר שְׁבִיעִי בְיוּמָא קְדָמָא, וּמָאן שְׁבִיעִי דָּא צְדִיק אוֹת דְּשַׁבֵּת וְיוֹמֵי טַבִּין, וְרְזָא דְמִלְּהָ חֵי יְהו"ה שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר (רות ג יג), וְדָא בְקָר דְאֲבָרְהָם, הֵהוּא דְאֶתְמַר בֵּיה (בראשית יט כז) וַיִּשְׁכַּם אֲבָרְהָם בַּבֶּקֶר, וְאֵיהּ חֶסֶד דִּילֵיה, בְּגִין דְּבֵהֵאֵי חֶסֶד אֲתַתְּקֵן כְּרִסְיָא דְאֵיהּ נְפִילָה, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (ישעיה טז ה) וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כֶּסֶף, וּבֵיה תְּקוּם, וְרְזָא דְמִלְּהָ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֵתִיךָ (שם נד ח), וְכָל סְפִירָן מִתְּקַשְׁרִין בִּימִינָא, בְּגִין דְּעֵלִיָּה אֶתְמַר (דברים לג ב) מִימִינִי אֵשׁ דֶּת לְמוֹ, מִימִינָא אֲתִיְהִיב אֶרְיָתָא, בְּגִין דָּא מוֹלִידָא לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ תַּפְּאֲרֵתוֹ, וּבּוֹקַע מִים (ישעיהו סג יב) דְאֶרְיָתָא

מתמן, מה' דאברהם, למתני ליה ביה שם עולם, ובה אשתלים ה' דמשה, דאיהי במשפונא לגביה
דאברהם במשה, דאייתי אורייתא, עד דיפרוק לבנוי, ורזא דמלה בימי צאתה מארץ מצרים
ארננו נפלאות (מיכה ז טו).

ורזא דפורקנא בהאי חותמא איהו, דעליה אתמר (ישעיהו נה יב) פי בשמחה תצאו ובשלום תובלון,
בשמחה סליק לחושפון אד"ן דאיהו אדנ"י, ארון הברית ארון כל הארץ אתקרי, פר מאת ש'
דאיהו תלת מאה, ואינון תלת אבהן דאתתפרו בה, ואתוון בשמחה איהי מחשב"ה, ש תלת
אבהן בחמה ה"ן, ואיהי שכינתא דלית לה יחודא אלא במינה, כמה דאתווא דה"ן, ואתעבידו
עשרה ואתעבידו מאה, כמה דשכינתא כלילא פלהו עשרה וכלהו מאה, והינון דכתיב (דברים י
יד) הן ליהו"ה אלהי"ה השמים ושמי השמים, ורזא דמלה הן אדנ"י.

ובשלום תובלון (ישעיהו נה יב), ש תלת אבהן, ו"ו תריין משיחין, מ' ל"ב דובשלו"ם סליק ע"ב, ודא
איהו דאתמר (בראשית כח כא) וישבתי בשלום אל בית אבי, שמחה איהו דאתמר ביה (קהלת ט ז) לך
אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינה, דא יין המשומר בענביו, ועליה אתמר (תהלים כה יד)
סוד יהו"ה ליריאיו, יין טוב דא צדיק, דאתמר ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבד, ומאי אבד אבד ההוא
נביעו, ואשתאר נחרב ויבש בבית ראשון ושני.

קם סבא ואמר אדנ"י במחשבה סלקא, ולא בחושפון, ועליה אתמר (זכריה ב יז) ה"ם כל בשר מפני
יהו"ה פי נעור ממעון קדשו, יתער ביה כמה דאתער משנתיה וחרז לשנתיה, עד דיתער יהו"ה
דאיהו רחמי, לקנימא ביה וברחמים גדולים אקבצה (ישעיה נד ז), גדולים אתקריאת מסטרא דהא"ל
הגדול דאיהו חסד, ושכינתא ביה סלקא לאתקרי גדולה, וביה ודאי רזא דפורקנא, פגוונא דא
יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו ביה רזא דפורקנא, דאיהו רשים בשמא דע"ב, דאינון וה"ו אג"י
וה"ו רישי תיבין וא"ו, תלת עשר מכילן דרחמי דאורייתא, דאתיהיבת מימינא.

אשתאר יו"ד ה"א ה"א דסליק לחושפון ל"ב, ואיהו ב' מן בראשית ל' לעיני כל ישראל, ועוד איהו
ל"ב אלהי"ם דעובדא דבראשית, דעליה אתמר (ישעיהו סג ד) פי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה,
ושמא דע"ב איהו ויכל"ו, ביה אשתלים רזא דפורקנא, ועליה אתמר ללפ"י גליתי דאיהו חושפון
ויכל"ו, וביה אתקנים קרא (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד יבנה, וכמה דנפקו ממצרים פרזא דע"ב
שמחה, כד יפקון בהון בד יפרקון בבתרייתא, בההוא זמנא חסד יהו"ה מלאה הארץ (שם לג ה),
ועליה אתמר (ישעיהו נד ח) וחסדי מאתה לא ימוש, ובחסד עולם רחמתי, ובגין דא שפח דוד
לקודשא בריה הוא בגלותא דאיהי שאול בהאי חסד, כמה דאת אמר (תהלים פו יג) פי חסדה גדול
עלי והצלתי נפשי משאול תחתיה.

ואי אומין (ד' טו ע"ב) דעלמא דחקין להו לישראל יותר מדאי, קודשא בריה הוא חס על ד' מן חסד
דאיהו דל"ת בגלותא, ואתקנים קרא ביה (ישעיהו סו ז) בטורם תחיל ילדה, ושבעין תיבין דמזמור
ענה יהו"ה ביום צרה (תהלים כ ב) אינון לקבל שבעים שרים, דאינון צירים וחקלים דשכינתא
עלאה ותתאה, דאתוון ב' ביה אתקריאן פלטרין גדולים, הדא הוא דכתיב (תהלים קיא ב) גדלים

מעשי יהו"ה, וקודשא בריה הוא ביה אתקרי גדול, פמה דאת אמר (שם קמז ה) גדול אדונינו ורב
בח, וביה סלקין ישראל לגדולה.

וישכינתא ביה אתמר (שמות לג כא) הנה מקום אתי, ביה הוא ומנא אתקנים ביה קרא (תהלים לד ד) גדלו
ליהו"ה אתי, ובה (נ"א וביה) אתמר בקודשא בריה הוא ביה הוא ומנא פי גדול אתה וגומר (שם פו
י), וביה עושה גדולות עד אין חקר (איוב ט י), ודא איהו חס"ד, ביה ויכלו, ה' בששי (נ"א וביה ויכלו
בהששי), בגין דביה ה' דאברהם אזיל ו' לגבה, מיך יתער י"ה לקרבא, דדא הוא דכתיב (שמות יז טז)
פי יד על פס י"ה, וששי איהו אלה שתיא, שביעי יסוד, ביה אתפללו ואתיחדו שית ספרין,
דדא הוא דכתיב (בראשית ב א) ויכלו השמים והארץ, דא קודשא בריה הוא וישכינתא, דאינון
ו"ה, יום הששי בגין דעליה אתמר (ד"ה א כט יא) פי כל בשמים ובארץ, ותרגומו דאחיד בשמיא
ובארעא, ודא איהו כ"ל, ועליה אתמר (בראשית ב א) וכל צבאם, מאי צבאם תרי סמכי קשוט.

וביה אתקריאו תלת אבהן שביעיות, פמה דאת אמר (שם) ויכל אלהים ביום השביעי, וישבות
ביום השביעי, ויברך אלהים את יום השביעי, ויברך אותו מסטרא דברכה, ויקדש אותו מסטרא
דקדושה, וישבות בו מסטרא דיחוד, ודא איהו ויכלו, דאתפללו ביה תלת אבהן, דאינון ברוזא
דשמיא דע"ב, בגוונא דא חסד אתקרי גדול, בגין דאיהו פללא דע"ב תיבין, בגוונא דע"ב תיבין,
גבוה"ה פללא דרי"ו אתנון דאית בשמיא דע"ב, עמודא דאמצעייתא דאיהו ו' פליל פלא, ודא
איהו רזא (שמות לד ו) ויעבר יהו"ה על פניו, ע"ב רי"ו יהו"ה, על פניו מאי פניו, אנפוי דא וא"ו י"ג
מכילן דרחמי, דאתמר בהון (ישעיהו נד ז) וברחמים גדולים אקבצנה, גדולים ודאי מסטרא דחסד,
דאיהו הא"ל הגדול.

ויכלא אתפליל בשביעית דאיהי מלכות, השביעי ה' ודאי בכל שביעיות פלילא, ואיהי ה' דיום
הששי, יום דא צדיק, עליה אתמר (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך על כל הארץ וגומר, איהו יום
הששי, ויום השביעי יום דכלהו יומין, ועליה אתמר (רות ג יג) שכבי עד הבקר, ודא הוא פקר
דאברהם, דכתיב (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר, וישכם לפורקנא, וביה הבקר אור, דאתמר
ביה (משלי כג) ותורה אור, והאי איהו אור דאתמר ביה (שמות י כג) וילכל בני ישראל קיה אור, ואיהו
פסח דרועא ימינא, וביה עתידין לינאל.

דבר אחר שימני כחותם על לבך (שיר ח ו), האי קרא על שכינתא אתמר דאיהי בגלותא, חותם
לא פתיב, אלא כחותם, פה הוא חותם דגושפנקא דאיהי חותם אמת, ובה (נ"א ודא) חתמנו לחיים,
ומאי ניהו האי חותם דבה חיים, אלא דא עץ החיים, דביה פני חיי ומזוני נפקין, עץ ודאי תהוא
דאתמר ביה עץ החיים מהלך חמש מאות שנה, והאי עץ איהו ו', מהלך חמש מאות שנין דא
ה', החיים אינון אפא ואימא דאינון י"ה, י' איהו חכמה, ומנלן דאתקרי חיים, פמה דאת אמר
(קהלת ז יב) והחכמה תחיה בעליה, ה' ביה אימא עלאה, מנא לן דאתקרי חיים, פמה דאת אמר
(משלי ג יא) עץ חיים היא ודאי, ותרוניהו (שם ד כב) פי חיים הם למוצאייהם.

וּשְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה אִיהוּ רִישׁוּמָא בְּהַאי חוֹתְמָא דְּאִיהוּ חוֹתְמֵי אֱמֶת, וְכָל צִיּוּרֵי דְּהַאי חוֹתְמָא אֵינּוּן
רְשִׁימִין בְּהַ, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא דְּאִיהוּ צִיּוּרָא דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא, דְּאִיהוּ אֱמֶת, אָדָם (ס"א דָּא אִיהוּ)
חוֹתְמֵי דִּילִיָּה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, אִיהוּ חֲתִים בֵּיהּ לְחַיִּים, וּמִנִּיהּ יִרְתִּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי,
חַיִּי מִסְטָרָא דְּאַפָּא וְאִימָא דְּאֵינּוּן י"ה, בְּנֵי מִסְטָרָא (דף טו ע"א) דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא, דְּעַל (נ"א וְעַל)
שְׁמִיָּה אֲתַקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִיהוּ ו', מְזוּנֵי, מִסְטָרָא דְּהַ דְּאִיהוּ הַמּוֹצִיא
לְחֵם מִן הָאָרֶץ, וּבְזִמְנָא דִּירְתִּין מִנִּיהּ אֲלִין תַּלְתָּ (נ"א תַּרְיִין) דְּרַגְזִין דְּכַלְיָן בְּשְׁמִיָּה, אֲתַקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל
לְתַתָּא בְּנֵי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (דברים יד א) בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּבְזִמְנָא
דִּירְתִּין יִשְׂרָאֵל מִשְׁמוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲלִין תַּלְתָּ בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי, אֲתַמַּר בְּהוּן (שיר ח ו) כִּי עָזָה
כְּמוֹת אֶהְבֶּה, תִּקְיָא אִיהוּ מִמִּיתָה אֲפֻרְשׁוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִפְּנֵי, וּמְנַלְן דְּאַפְרֻשׁוּתָא
אִית בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְנֵי, הָבָא אוֹכַח, (ישעיה נט ב) כִּי אִם עֲזוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדִילִים וְכוּ',
וְקָשָׁה אִיהוּ מִמִּיתָה, וְעַלְהּ אֲתַמַּר (רות א יז) כִּי הַמּוֹת יַפְרִיד בֵּינִי וּבֵינְהּ.

וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקַיִמִין פְּקוּדֵיָא דְּאוּרִייתָא בְּרַחֲמֵינוּ, קָשָׁה כְּשִׂאוּל קְנָאָה (שיר ח ו), דְּמְקַנָּא
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל סַמְא"ל וְעַל נִוְקְבִיָּה, דְּאֵינּוּן גְּרַמִּין לְבַר נֶשׁ מִיתָה בְּחוּבֵיָּהּ, וְגַרְמִין לוֹן
לְמַחֲטִי, וּבְגִין דָּא עָתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנַטְלָא נִוְקְמָא מִנִּיהּ, וּלְאַעְבְּרָא לוֹן מִן עֲלָמָא,
דְּסַמְא"ל וְנִוְקְבָא דִּילִיָּה אִיהוּ מִיתָה, דְּאִיהוּ לִילִי"ת מְלֻאָה הַמּוֹת יֵצֵר הָרַע, דְּנִוְקְבָא אִיהוּ עַם
דְּכוּרָא, וְדְכוּרָא עַם נִוְקְבָא, וְהַאי מְנַלְן, קָרָא אוֹכַח דְּכְתִיב (בראשית ג יז) בְּעֵצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה, אָדָם
חָאב בְּנִוְקְבָא אֲתִיָּהִיב לִיהּ יֵצֵר הָרַע נִוְקְבָא, חוּה חֶבֶת בְּדְכוּרָא אֲתִיָּהִיב לֵהּ יֵצֵר הָרַע מְדְכוּרָא,
וְעַלְהּ אֲתַמַּר (שם טו) בְּעֵצָב תִּלְדֵי בְנִים, וְדָא אִיהוּ כִּי עָזָה כְּמוֹת אֶהְבֶּה וְכוּ' (שיר ח ו).

וְעוֹד כִּי עָזָה כְּמוֹת אֶהְבֶּה, אִם יִשְׂרָאֵל יִתְעַרְוּן לָהּ לְהַאי אֶהְבֶּה קָדָם זְמַנָּא, צְרִיכִין לְאַתְעָרָא
לָהּ בְּדָקָא יְאוּת, וְאִי לֹא לָא יִתְעַרְוּן לָהּ, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (שיר השירים ג ה) הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַם בְּעֵבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׁדֶה וְגוֹמַר, דְּאוּמָאָה אִיהוּ דְּלֹא שְׂרִיא עַל פְּרַסְיָא עַד דְּנָטִיל
נִוְקְמָא מִעַמְלֵק, דְּחַלְל תַּרְיִין אֲתוּוּן דְּאֵינּוּן י"ה, דְּנַפְיָק מִן מִילָ"ה מ"ל י"ה, וּבְגִין דָּא (שמות יז טו) כִּי
יָד עַל כַּס י"ה וְדָא א.

וְכַד מְטָא זְמַנָּא לְנִקְמָא מִנִּיהּ, וְשְׁלֵהוּבִין דְּאַשָׁא נְפַקִין מִהַאי י"ה, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (שיר ח ו) רְשָׁפִיָּה
רְשָׁפִי אִשׁ שְׁלֵהְבַתִּי"ה, וְאֵינּוּן שְׁלֵהוּבִין דְּאִישׁ וְאִשָּׁה, דְּתַמְן א"ש א"ש, וְתַמְן י"ה, אִישׁ כְּמָה דְּאַתְּ
אָמַר (שמות טו ג) יְהוָה אִישׁ מְלַחְמָה, דְּנָטִיל נִוְקְמִין מִפְּרַעַה וּמִעַמִּיָּה, אִשָּׁה דָּא שְׂכִינְתָּא דְּאַתְמַר
בְּהּ (משלי יח כב) מְצָא אִשָּׁה מְצָא טוֹב וְגוֹמַר.

דְּבַר אַחַר שִׁימְנֵי כְּחוֹתְמֵי, כ"ח ת"ם, כ"ח דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, כ"ח מ"ה מִן חֲכָמָה, וְעַלְהּ אֲתַמַּר
(במדבר יד יז) וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח אֲדֹנָי, ת"ם דָּא יִשְׂרָאֵל דְּלַעֲיָלָא, דְּעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִי יַעֲקֹב תָּם,
כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וּבְגִין דְּאִיהוּ דִּיוֹקְנָא דְּחוֹתְמֵי אֱמֶת דְּלַעֲיָלָא, אֲתַמַּר
בֵּיהּ (מִיכָה ז כ) תַּתֵּן אֱמֶת לַיַּעֲקֹב, וּמָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא דְּאַתְקְרִי תוֹרַת אֱמֶת, דִּיוֹקְנִיָּה חֲקִיקָא
לַעֲיָלָא בְּהַהוּא חוֹתְמֵי אֱמֶת, וּמָאן דְּמִשְׁקַר בְּהּ פְּאֵלוּ אֲפִיל אוּרִייתָא לְתַתָּא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב

(דניאל ח יב) וְתִשְׁלַח אֶמֶת אֶרְצָה, וּבְהֵוֹא זְמַנָּא נְפִיל דִּי־יִקְנִיָּה וְחוֹתְמִיָּה לְתַתָּא, וְנִפְּלִי מִזְלִיָּה, וְאֶסְתַּלַּק תְּהוּא כַּח מְנִיָּה, בְּהֵוֹא זְמַנָּא סְמַא ל' וְחִילִיָּה דִּיאִנּוּן חִינוּן וּבְעִירָן וְעוֹפִין מְסַאֲבִין רַדְפִין אַבְתְּרִיָּה, תְּדַא הוּא דְכְתִיב (איכה א ו) וַיִּלְכּוּ בְלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדְף.

אם תב בְּתוֹבְתָא תב תהוּא כַּח לְגַבִּיָּה דִּיאִהִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, בְּהֵוֹא זְמַנָּא אֲתַקְנִים בִּיָּה (ישעיה מג ד) וְאַתָּן אָדָם תַּחֲמִיד וּלְאָמִים תַּחַת נַפְשָׁה, מֵאִי אָדָם הָא אִוְקְמוּהוּ אֶל תַּקְרִי אָדָם אֶלָּא אָדָם, וּלְאִוְפִים וּלְאָם מְלֹאָם יֵאֲמֹן (בראשית כה כג), בְּהֵוֹא זְמַנָּא אִוְמָה דִּישְׂרָאֵל יִתְקַפּוּן (ג"א יתגברון) עַל אִוְמָה דְעֵשׂוֹ, בְּחִילָא דְהֵאִי כַּח דְאַתְלַבֵּשׁ בְּשַׁבַּע תִּיבִין דְעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, כ"ח אֲתוּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, שְׁבַע תִּיבִין כְּלִילָן בְּשְׂכִינְתָא תַתָּאָה.

וְהֵאִי כ"ח אִיהוּ רְזָא דְכ"ח פְּרָקִין דְעֵשֶׂר אַצְבָּעוֹת, דְּבַהוּן וְהָיָה פֶּאֶשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יְדוּ וְגַבְר יִשְׂרָאֵל (שמות יז יא), וּבְגִין דָּא אִוְקְמוּהוּ זְכְרוֹנָם לְבָרְכָה לְמִי נִוְשָׁאִים כְּפִים לְרוּם הַשְּׁמַיִם, דְּעִרִיָּה הֵאִי כַּח לְסֻלְקָא לִיָּה לְגַבִּי חֲכָמָה, וְדָא אִיהוּ רוּם שְׁמַיִם, וְאִיהוּ יו"ד ה"א וַא"ו ה"א דְשָׁאֲרֵי בְּעֵשֶׂר אַצְבָּעוֹן, עַל הֵאִי כַּח, וְאִיהוּ חֲכָמָה כ"ח מ"ה, וְהֵאִי כַּח עֲלִיָּה אֲתַמַּר (דניאל א ד) וְאֶשֶׁר כַּח בְּהֵם לְעַמּוּד בְּהִיבַל חֲמֻלָּה, לְעַמּוּד בְּצִלּוֹתָא דְעַמּוּדָה, בְּהִיבַל חֲמֻלָּה סְתָם דָּא אַדְנִי דְסֻלְקִי לְחוּשְׁבָן הִיבְל, וְהֵאִי כ"ח אִיהוּ רְזָא (דברים ו ד) דִּיהו"ה אֱלֹהֵינוּ (ד' טח ע"ב) יהו"ה, כּוּז'וֹ בְּמוֹכַס'וֹ כּוּז'וֹ, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר כַּל הַעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כַּחוּ, דְּאִיהוּ כַּח דְאַתְלַבֵּשׁ בְּתַרִין דְרוּעִין דִּיאִנּוּן חֶסֶד וְגַבְוֵרָה, וְעִרִיָּה לְסֻלְקָא לִיָּה לְגַבִּי י' דְּאִיהוּ רוּם שְׁמַיִם, וּלְנַחְתָּא לִיָּה לְגַבִּי ו' דְּאִיהוּ שְׁמַיִם, דְּעֲלִיָּה אֲתַמַּר (מלכים א א לב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשְּׁמַיִם, כַּד נַחְתָּא לִיָּה לְגַבִּי עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, לְמַפְרַק בְּהַ לְיִשְׂרָאֵל בְּנוֹי, וְכַד סֻלְקִי לְהַ לְגַבִּי רוּם הַשְּׁמַיִם דְּאִהִי י', לְמִיטַל נִוְקְמָא מְעַמְלָק.

וְדָא אִיהוּ וְהָיָה פֶּאֶשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יְדוּ (שמות יז יא), וְאִיהוּ יְדוּ ו', וְאִיהוּ יו"ה, וְאִיהוּ י"ה, וּלְבַתֵּר נַחֲתִית הֵאִי כ"ח לְגַבִּי וַא"ו, דְּאִיהוּ י"ג מְכִילָן דְּרַחֲמֵי, לְמַפְרַק לְבְנוֹי דִּישְׂרָאֵל, כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (ישעיה נד ז) וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶהָ, וְכ"ח בְּהֵאִי וַא"ו אֲשַׁתְּלִים וְאַתְעַבִּיד א"ם, בְּהֵוֹא זְמַנָּא (בראשית ג כ) כִּי הִיא הִיָּתָה א"ם כַּל ח"י, וְדָא ח"י עֲלַמִּין, דְּבָה אֲתַמְלִי וְאַשְׁתְּלִים בְּח"י בְּרַכָּאָן דְּעֲלּוֹתָא.

ה"א תְּלִיָּין מִן תַּרִין ה"ה, דִּיאִנּוּן ה"א ה"א בְּחוּשְׁבָנָא י"ב, וּמְנִיָּהוּ תְּלִיָּין אֲתוּן כְּפּוֹלִים, וְאִנּוּן תְּלִיָּין מִן תַּרִין ה"ה פְּשׁוּטוֹת, וּבְהוּן סְלִקִין לְחוּשְׁבָן י"ד, וְדָא אִהִי כִי י"ד עַל כֶּסֶם י"ה (שמות יז טו), וְכֵן וַא"ו י"ג מְכִילָן דְּתַלְיָין מִן ו"ו פְּשׁוּטָה, וּבָה אֲשַׁתְּלִים י"ה, וְדָא אִיהוּ יְדוּ לִיד לֹא יִנְקָה רַע (משלי יא כא), דָּא עַמְלָק, לְעִילָא וְתַתָּא נְטִיל נִוְקְמָא מִיָּנִיָּה, נְטִיל נִוְקְמָא לְעִילָא בְּי"ה, וּלְתַתָּא בְּי"ד, וְדָא אִיהוּ הַגָּה י"ד יְהו"ה הוּיָה (שמות ט ג), ו' ו' ה"א (נ"א ו' וְה"א ע"ב) וְה"ה אִנּוּן כ"ח, יו"ד כ' וְתַלְיָין מִן י' פְּשׁוּטָה הַרִי כ"א, כְּחוּשְׁבָן אִהִיָּה, וְסֻלְקִי כַּלָּא מ"ט אֲנַפִּין דְּאוּרִיָּתָא, כְּגוֹנוֹנָא דָּא כ"ח דְּאִיהוּ תַמְנִיא וְעֵשֶׂרִין, אִהִיָּה דְּאִיהוּ כ"א, הַרִי מ"ט, וְכַלָּא יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, יְהו"ה, יו"ד ה"א וַא"ו ה"א מ"ה, יְהו"ה ד', סֻלְקִי מ"ט.

לבושא דיו"ד חסד, לבושא דה"א גבורה, לבושא דוא"ו תפארת, לבושא דה"א מלכות, נצח קשורא דיליה חסד, הדא הוא דכתיב (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בַּיְמִינְךָ נֹצֵחַ, הוּד קשורא דיליה גבורה, צדיק קשורא דיליה עמודא דאמצעיטא, דגוף וברית חשביןן חד, מלכות שלמו דלהון, איהי שלימו דעלאין ותתאין.

פתר עליון דא איהו שלימו דחמשיין שערי בינה, ודא איהו דלא אתיהיב למשה, דעליה אתמר (איוב כא ז) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט, ועליה אמרו זכרונם לברכה במופלא ממה אל תדרוש וכו', בגין דאיהו מקור דלית ליה סוף, ובמקורא דלית ליה סוף מאן יכיל לאשגא ולאשכחא ליה (סיפא).

קם סבא ושאיל ואמאי אתקשר נצח עם חסד כמה דאוקימנא נעימות בימינך נצח (תהלים טז יא), וכן הו"ד עם גבורה, אלא בגין דדרועא ימינא לא אית ביה אלא תלת פרקין, וכן בשמאלא, ובגין דא אתקשר שוקא ימינא דאית בה תלת פרקין עם דרועא ימינא לשריא ביה ה"א, וכן דרועא שמאלא עם שוקא שמאלא לשריא ביה ה"א, וכן גוף וברית אינון ו' ו', ושריא בהון א דאיהי אימא, ואתעבידו י"ג וא"ו, יו"ד שריין בעשר אצבעאן דידין ובעשר אצבעאן דרגליו, משום דאתחלתא דשמא קדישא מחכמה שריא דאיהי באצבעון.

פתר עלאה שריא ברישא דבר נש, דתמן מחשבה סתימאה, וכמה דמחשבה איהי סתימא, כד איהו סתים, אין סוף אתקרי מלגאו, פתר עלאה מלבה, כתרא דרישא עלאה, ארבע יסודין דגנפא בהון שריא יהו"ה, ודא איהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו (ישעיה מג ז), בראתיו דא נשמתא קדישא דאיהי עולם המחשבה, יצרתיו דא רוח ממלא דמיניה חיוון (ב"א תי"ז) ממלגליו, עשיתיו דא נפש דתמן עשייה, דשריא ברמ"ח פקודין. (דף טט ע"א).

תקונא עשרין ותלת

בראשית ברי"ת א"ש, ברית דא צדיק, כל אתקרי קשורא דכל אברין דגנפא, ח' דאיהו תמניא יומין, אינון שענרא דשבת, דאיהו תריין אלפין אמין לכל סטר, לנטרא בהון אות שבת, פגוונא דא אינון תמניא יומין תחום לקבלא בהון אות ברית, ולנטרא ליה בהון, דלא אתעביד באות ברית חלול.

אמר רבי אלעזר אבא יומא חד הוינא אזלי אנא ורפי יוסי, ואתא פריה דרב המנונא סבא מתהוא עלמא, בדיוקנא דהאי עלמא ואזדמן לן בארחה פגוונא דמחמר בתריין חמרין, ושאינא (נ"א ושאיל לן) מאי את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו (ויקרא יט ג), ואמר איהו מילין שפירין, אבל עם כל דא בעינא למשמע מפומך, אמר ליה ברי פודאי ברית איהו שקיל לשבת, ובגין דא (בראשית ורא שבת וכו').

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

תקונא עשרין וארבע

בראשית יר"א שב"ת, (גכה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תנר"ה, יר"א פרי"ת, כמח דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכרא, פגוונא דא צריך פר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות הרבים, רשות היחיד איחי שכינתא, רחפו ד' ואינון יהו"ה, וגבהו עשרה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהו כלא דשבעין אומין, ואיהי חלקה זונה, ובעלה חלול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה.

ערוכ איהו עמונדא דאמצעיתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאנון שכינה עלאה ותתאה, ועלייהו אתמר את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו, דא מקדש יו"ד, אות שבת (דא ברית) דצריך לנטרא ליה בבת זוגיה, דאיהי קדושה דיליה, ברכה דיליה, דעלה אתמר (בראשית ב ג) ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו ויברך דא ברכה, ויקדש דא קדושה, ולגבי תרנייהו הו"ו נפקי קדמאי לקדמות פלה, והו"ו אמרי תרי זמני באי כלה באי כלה, בטהוא זמנא קול חתן וקול פלה.

ועוד מקדשי באת יו"ד, בגין דלית קדושה פחות מעשרה, וצריך לברכא לון ולקדש לון בקדוש על תנין, בשבעין תיבין דקדוש ויכל"ו כחושפון בני"ן, וצריך למימר סברי מרנו, ואינון דאמרין וענו לחיי, בגין דאתקשרו באילנא דחיי, ולא באילנא דמותא, דאיהו גפן דחב ביה אדם קדמאה, דחד אמר חטה הנה, וחד אמר גפן, וכלא קשוט.

שבע מינין אינון חטה ושעורה גפן ותאנה ורמון זית שמן ודבש, חטה ושעורה והא אתמר, וצריך לאחזרא עלייהו, חטה הא אתמר, שעור"ה דאפיק ה' משעור דילה, גפן סחטה ענבים ברשו אחרא, ועבד יין נסוה, ואתעביד אילנא דטוב ורע, תאנה לקיט תאיני קדם זמניהו קדם דאתבשלו, פה לקיט הוא מעלמא קדם זמניה, ודא איהו רזא מאן דגרים די ימותון בנוי קדם זמניהו, הדא הוא דכתיב (קהלת ה ה) למה יקצוף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך, ורזא דמלה (ירמיהו ב ל) לשוא הפיתי את בניכם וגומר, ובגין דא (שמות כ ז) לא תשא את שם יהו"ה אלהיך לשוא. רמון, פן זומא ביה חב, אבל רבי מאיר תוכו אכל קליפתו זרק, דקליפין אינון אומות העולם, ישראל מוחא ביניהו, פן פגוונא דא שכינתא אידי פרדס (דף טו ע"ב) פגלוותא, ואיהי מוחא מלגו, אגוז קרינן ליה, כמח דאמר שלמה מלפא, אל גנת אגוז ירדתי (שיר ו יא), ואיהי שכינתא איבא מלגאו, הדא הוא דכתיב (תהלים מה יד) כל כבודך בת מלך פנימה ממשפחות זרב לבושה, וקליפין הן כמח רשויות נוכראין, ובשבת מפלא אתפשטת, ואתלבשת בלבושין שפיראן, וכן צריכין ישראל לתתא, לאתחדשא בשבת בלבושין שפיראן, וכן לאטעמא בשבת מפל מאכלין טבין, בגין לקשרא ולארקא ברכאן לגבה מפל ספירן, ולמהווי אשתקניא מפלהו.

וצריך לקיימא בה ענג, דאיהו צדיק דנפיק מעדן, דאיהי בינה עלמא דאתי, להשקות את הגן דא שכינתא תתאה, ונתרא איהו ו' דנפיק מן י"ה, ואזיל חמש מאה שנין, דאינון חמש ספיראן,

ומיטי לצדיק, לאשקאה מניה גנתא דאיהי ה', ועל כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
וגומר (בראשית ב כב).

וכן ברית מילה איהי בגוונא דאגוז, צריך לתברא קליפין דערלה ופריעה, ולא עברא לון מתמן,
ולא תגלייא מוחא מלגו, ודא אות ברית, ודא עץ חיים, אבל ברית דאיהו בערלתיה ולא אית
ביה פריעה, עליה אתמר (שם יז) ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, כי ביום אכלך ממנו מות
תמות, מות בעולם הזה, תמות בעולם הבא.

ועוד לבא הוא אגוז, ומאן דתבר קליפה דיליה דאיהו יצר הרע, עליה אתמר (תהלים נא יט) לב
נשבר ונדכה אלהים לא תבזה וגסות לבא דהוא שלים בקליפין דיליה ולא אתבר, עליה אתמר
(משלי טז ה) תועבת יהוה כל גבה לב, ושכינתא לא שריא עליה, ומסטרא דקליפין אתקריאו בני
נשא ערלי לב.

ובשבת גיהנם לא שלטא בעלמא, ולא ממנן דיליה, בגין דא מני לישראל לא תבערו איש בכל
מושבתיכם ביום השבת (שמות לה ג), ואי בר נש אוקיד בשבת, אמר קודשא בריך הוא, אנא
הוייתי מכבה לנורא דלא אוקיד, ואתון מוקדין ליה, אתון תתוקדון בגיהנם, בגין דא לא תבערו
איש בכל מושבותיכם, ואפילו בגופא, ומאי ניהו גיהנם בגופא, כבד דביה מרה דאיהו גיהנם,
סם המות סם דאל אחר, חרפא דמלאך המות, ועליה אתמר (משלי ה ד) ואחריתה מרה כלענה,
חדה כחרב פיות.

וצריך דלא יתער (נ"א לאתרא) עציבו וקטטה מסטרא דטחול, אלא דתהא לב נטיר מכלהו, דאיהו
שבת שמור, ומוחא זכור, וצריך לקבלא אושפיזין דאינון מלאכין, עולימן הנשמה יתירה דאיהי
שכינתא עלאה, ונפש יתירה דאיהי שכינתא תתאה, ואושפיזין הנחתין עמה.

וצריך אתתא לתקנא שרגא בליל שבת לימנא, ואתחשוב לה פאלו תקנה מנרתא בדרום,
ופתורא בצפון, ועליהו אתמר הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר יצפון, ואינון שכינתא
עלאה ותתאה, שכינתא עלאה מנרתא לדרום, צריכא לאתקנא לה, בגין דתמן חכמה, ובגין דא
הרוצה להחכים ידרים.

ובהוא ביתא דאשפחין דירה דא מתקנא בהאי סדורא, מנרתא בדרום ושלחן בצפון ומטה בין
צפון לדרום, אמרין אלין מלאכין דקא נחתין עם שכינתא דאיהי נשמה יתירה, לית דין אתר
הדיוט דעם הארץ, אלהין אתר דרעוא ביה מן קדם יהוה.

פתורא צריכא לתקנא לה לגבי צפון, ופתורא איהי שכינתא תתאה, דאתמר ביה (תהלים מה ד)
כל כבודיה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה, מאי זהב דא גבורה, דאתמר ביה (איוב לו
כב) מצפון זהב יאתה, ממשבצות זהב תרי סמכי קשוט, מטה למערב בין צפון לדרום, לתקנא
ליה לגבי עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (שמות ד כב) בני בכורי ישראל, ובביתא דלאו אינון
מתקנין אלין תקונין בליל שבת, אושפיזין אמרין לאו איהי דא דירה דישראל, דאתמר ביה (שם

לא טז) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת (דף ע"א ט"ז) הַשָּׁבֶת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשָּׁבֶת, לְדוֹרְתָם, לְדוֹרְתָם פְּתִיב חֶסֶר, מְלֻשׁוֹן דִּירָה, וְכָל אֵלֶיךָ תִּקְוֵנִי צְרִיכִין לְתַקְנָא בְּלִיל שַׁבַּת דְּאִיהִי מִמֶּשׁ אוֹת בְּרִית מִלָּה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי בְרִית מִלָּה לְכָל בְּנֵי נָשָׂא אִיהוּ שְׁוָה, אָמַר לִיהִי, לָא, דְּבְרִית מִלָּה לְחֵיבָא, עֲפָרָא דְתַקִּין בְּמִנָּא אִיהוּ מְזוּנָא לְחַוָּא, דְּאֶפְרִישׁ מִנִּיהִי, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיהו סה כה) וְנָחֵשׁ עֲפָר לְחַמּוֹ, וְדַם בְּרִית אִיהוּ מְזוּנָא לְסַמָּא לְ דְאִיהוּ רוּצְחָה, דְּאֶפְרִישׁ מִנִּיהִי, וְרוּצָא דְמִלָּה אִם רָעַב שׁוֹנְאָהּ. הָאֵכִילָהּוּ לָחֶם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהּוּ מַיִם (משלי כה כא).

לְבִינְוֵנִים אֶתְחַשִּׁיב בְּרִית מִלָּה אֶעֱבְרוּ דְדָמָא וּבִשְׂרָא פְקֻרְבָּנָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שמות כ כד) וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֲלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ, לְצַדִּיקָא וְדָאִי בְּאַתֵּר דְּמִלָּה וּפְרִיעָה שְׂרָא יְהוּ"ה, וְדָא אִיהוּ וּמִבְּשָׂרֵי אֶחָזָה אֱלוֹ"ה (איוב יט כב), וְעֲלִיָּהּוּ אֶתְמַר (יחזקאל טז ו) וְאָמַר לָךְ בְּדַמְיֶךָ חֵי לְצַדִּיקָא, (וּכְתִיב (זכריה ט יא), גַּם אֶת בְּדָם בְּרִיתֶךָ שִׁלַּחְתִּי אֶסִּירֶךָ מִבּוֹר, דְּאִיהוּ גִיהֶנָם).

תקונא עשרין וחמשא

בְּרֵאשִׁית דָּא אֲוִרִיתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (משלי ח כב) יְהוּ"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דִּרְבּוֹ קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאֵז, מִהֵוּא אֶתֶר דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (תהלים צג ב) נִכּוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאֵז, וְאֲוִרִיתָא תְרִין פְּקוּדִין אִית בֵּיהּ, חַד וְהִגִּית בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה (יהושע א ח), תִּנְיִנָּא לְמַהוּי לְמַלְכָּא סִפְר תּוֹרָה, דְּאֵזִיל עֲמִיהּ בְּכָל אֶתֶר, הָדָא הוּא דְכְתִיב (דברים יז יט) וְהִיָּתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו, סִפְר תּוֹרָה אֶמְאִי לְמַלְכָּהּ, בְּגִין דְּאִיהוּ לָאו אִיהוּ מַלְכָּא אֱלָא מִסְטָרָא דְמַלְכוּת, וְצָרִיךְ לְמַהוּי לִיהִי עֲמִיהּ בְּכָל אֶתֶר סִפְר תּוֹרָה דְּאִיהוּ עִמּוּדָא דְאֶמְצִיתָא, לְאֶתְקַשְׂרָא בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עִם שְׂכִנְתִּיהּ, וְסִפְר תּוֹרָה הִיא דְרָגָא דִּיעֻקֵּב, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְסִפְר תּוֹרָה בְּךָ צָרִיךְ לְמַהוּי תָם בְּלָא פְּסוּלָת, וְאִם סִפְר תּוֹרָה אִיהוּ חֶסֶר בְּאֶתֶר דְּמַלְכָּא, אוֹ מַלְא בְּאֶתֶר דְּחֶסֶר, אוֹ אוֹת חַד חֶסֶר, אוֹ יִתִּיר, אוֹ חֲלִיף, סִפְר תּוֹרָה פְּסוּל, לָאו אִיהוּ בְּדִיּוּקָא דְסִפְר תּוֹרָה דְלַעֲלָא.

בְּגוּוֹנָא דָּא אֵינּוֹן חֲמֵשׁ כְּנַפֵּי רִיָּא, בְּגוּוֹנָא דְחַמְשָׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה, וְנִרְדָּא בְּגוּוֹנָא דְזוֹהַ סִפְר דְּאִיהוּ סִפְר יִשְׂרָאֵל, אִי אוּנֵי חֶסֶר אוֹ יִתִּיר אוֹ חֲלִיף, אִיהוּ אֶמְרָא פְּסוּל, וּמֵאֵן דְּעֵבֵר עֲלִיָּהּוּ כְּאֵלּוֹ עֵבֵר עַל אֲוִרִיתָא וְחַמְשָׁה חוּמְשֵׁי דִלָּה, דְּחַמְשָׁה כְּנַפֵּי רִיָּא וְנִרְדָּא אֵינּוֹן שִׁית, דָּא ו', כָּל מֵאֵן דְּעֵבֵר (על דָּא, כְּאֵלּוֹ עֵבֵר) עַל דָּא.

וְחַמְשָׁה דְּבָרִים הַמְּפָסְדִין אֶת הַשְּׁחִיטָה, (כָּל מֵאֵן דְּעֵבֵר עֲלִיָּהּוּ) כְּאֵלּוֹ אֶעֱבֵר בְּה' מִן יְהוּ"ה, כְּנַפֵּי רִיָּא צָרִיךְ דְּלָא יְהֵא בְּהוֹן סְרָכוֹת, תְּמַנֵּי סְרֵי סְרָכוֹת אֵינּוֹן, מֵאֵן דְּעֵבֵר עֲלִיָּהּוּ כְּאֵלּוֹ אֶעֱבֵר בְּרִית דְּאִיהוּ ח"י עֲלָמִין, וְסִרְכָּא אִיהוּ סֵם הַמּוֹת, סֵם דְּאֵל אַחַר, דְּאִיהוּ סַמָּא"ל, עֲלָה אֶתְמַר (משלי ה ה) רְגֵלֶיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת, בְּכָל אֶתֶר דְּאֶסְתְּרִיךָ קְטִילָת, וְכְנַפֵּי רִיָּא אֵינּוֹן כְּנַפֵּי חַיּוּן, וְצָרִיכִין לְמַהוּי פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א יא) וּפְנִיָּהֶם וְכְנַפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה, אִם אֵינּוֹן בְּחַבּוֹר טְרִיפָה, וְתִרֵי אוֹמוֹת אֵינּוֹן בְּרִיָּא, וּבְהוֹן שִׁית גְּדַפִּין, חֲמֵשׁ אוֹנוֹת וְנִרְדָּא, וְעֲלִיָּהּוּ

נאמר (ישעיהו ו ב) שרפים עומדים ממעל לו שש פנפים שש פנפים לאחד, שיתא אינון מספרא דאת ו', דאיהו ספר תורה.

ארונא דספר תורה דא פיסא דלפא, ואיהו נור דליק, ואי לא פנפי ריאה דאינון נשבין עליה, הוה לפא אוקיד פל גופא, ויהוה נורא דאיהו דדם דערקין דלפא, רוחא נשיב אפתריה בערקין דדמא, וכלהו מתנהגין אפתריה, ודא הוא דכתיב (חזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח (דף ע"ב) ללכת ילכו וגומר, ולפא פד סליק מניה רוחא (ואתפרש מן נפשא דאיהו ו') על דמא נור דליק, אתמר בנפשא (שיר ה ב), אני ישנה, וכד ייתי רוחא לגביה אתמר ולבי ער, ודא איהו (ישעיהו כו ט) נפשי אויתיך בלילה, אף רוחי בקרבי אשחרך, וכד ייתי רוחא לגבי לפא דתמן נפשא, אתמר ביה (שיר ה ב) קול הודי דופק, דפיק לתרעא דלפא שית דפיקין, לאשתמודע דאיהו ו' דייתי לגבי ה' (נ"א ד'), דאיהו נפש, ובה אינון עשרה, וכלהו בפיוסא, הדא הוא דכתיב (שם ה ב) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל.

ובתקונא תמני סרי, (נ"א ובתקונא דא שית אתנו), דאיהו פר"א שי"ת, אינון רמיזין פגוונא דא, פתחי לי באת ב' דאיהי תרעא, אחותי באת א', רעיתי באת ר', יונתי באת י', תמתי באת ת', שראשי נמלא טל דא יו"ד נקודה דאת ב', קוצותיו אלין שית סטרין, דאתמר בהון (שם טו) שוקיו עמודי שש, ואינון דפיקין במוליד ומביא למאן דארבע סטרין דיליה, ומעלה ומוריד למאן דשמא וארעא דיליה, ושית סטרין אינון שית ספירן, ודפיקו סליק ונחית בהו, באריכו דחסד פגוונא דא תקיעות, בתבירו דגבורה דאינון שברים, במהירו דעמודא דאמצעיתא דאיהו תרועה, בחסד גבורה תפארת סלקין, בנצח והוד יסוד נחתין.

וכלהו דפיקין לגבי שכינתא דאיהי סלם, דביה שית דרגין, ודא לפא, וביה מלאכי אלהי"ם סלקין ונחתין, דאינון דפיקין דרוחא, ואינון שית סלקין לעשרה, ודא י', ואינון קשר"ק קש"ק קר"ק, עד דאתפלילו בעשרה זכרונות ובעשר מלכיות ובעשר שופרות, תלתין סלקין מתתא לעילא, ותלתין נחתין מעילא לתתא, וסלקין פלהו לשתיין, שית זמנין עשרה, פד סליק דפיקו בתקיפו דגבורה בגבירו איהו דינא תקיפא, פד סליק דפיקו ואתארה, מרעא אתארה דהא מטה פלפי חסד.

קם סבא מאינון מארי מתיבתא, ואמר בוצינא קדישא, הא סמנין אלין אינון דמרעא בגלותא, פד דפיקו אתקצר וגלותא אתקצר, הא מטה פלפי גבורה בי דינא רברבא, ומותנא קא אחזי למשיח ושבטין, ובגין דא אומיאת ההיא חולה בגלותא לישראל (שם ב ז), אם תעירו ואם תעוררו, דלא יהא במהירו, אלא עד שתחפץ.

ואם דפיקו אתארה, הא מטה פלפי חסד, ועם פל דא מרעא בגלותא אתארה, ואי דפיקו איהו לא אריד ולא קצה, הא אתער רחמי לגבי חולה בגלותא דאיהי לפא, ולגבי ערקין דילה דאינון בנהא ישראל, ודא איהו עמודא דאמצעיתא, עליה אתמר (ישעיהו נד ז) וברחמים גדולים אקבצך.

ועוד כד דפיקו איהו בתרועה במהירו, דחקא בתר דחקא, ייתי פורקנא, ועוד התיא חולא דאיהו לבא, כד רוקא לא נשיב לגפה, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, איהי לא דפיקת בערקין דילה, וכלהו חשיבין בגלותא פמתים, ואתמר בהו (איכה ג ו) במחשפים הושבינו כמתי עולם, ובגין דא בגלותא אני ישנה, ואיהי חולא בגלותא, וכמה אסיין תלמידי חכמים קא משתדלן לגפה, בכמה בוסמין וריחין דשושנים תפוחים ואגוזים ורמונים, ולא אתחזרת רוקא לגפה בהון בגלותא פמרעא דילה, ולא דפיקו אתחזרת לגפה, עד דיייתי רעיא מהימנא רחימו דילה, דאתמר ביה (שיר ב טז) הרועה בשושנים, ואייתי לה תפוח, ושני לחוטמא, וארחא ביה, ואשתמודעת לגפיה, הדא הוא דכתיב (איכה א טז) מנחם משיב נפשי מיד חזרת רוקא ודפיקו לגפה.

בההוא זמנא שבחת ליה (שיר ב ג) כתפוח בעצי היער בן יודי בין הבנים וכו', ולבתר יעול לגנתא ואפיק מתמן רמונים, ויהיב לה מעסים רמונים, ולקיט אגוז ותפר (ד טו ו טז) קליפין, ויהיב לה מוקא מלנאו, ואיהי אכלה, ושתית מעסים הרמונים, ואתסיאת, ודא הוא דאמר קרא (שיר ו יא) אל גנת אגוז ירדתי, אדהכי הא נשרא קא אתנא, הנשר הגדול בעל הכנפים, ויהיבת תלת קלין, וסליקת לטורין, אמר רבי שמעון לחברוי בודאי רעוא אשתכח לעילא, ורחמים אשתכחו לגבי שכינתא וישראל בגלותא, דודאי תלת חיוון אינון במרפכתא, אריה שור נשר, ובכלהו לית רחמים פנשרא, ובגין דא אמר לישראל ואשא אתכם על פני נשרים ואביא אתכם אלי (שמות יט ד), אדהכי הא נשרא קא אתנא לגבייהו זמנא אחרא, ובטשת בגדפהא עליהו, ורמת קלין וסליק לטורא, אמר רבי שמעון בודאי איהי דקא בטשת בגדפהא עלנא וסליק התם, אמרו ליה סליק והא אנו אבתרה, סליקו פלהו אבתריה לטורא, ואיהי סליקת לעילא, עד דלא אתחזיאת. לפום שעתא הא נשרא קא אתנא, ותרין שושנים בפומהא, וזריק לון על (ידהא) רישיהו (נ"א על ידו) מיד דדא רבי שמעון חדוה סגיא, אמר לון חבריא בודאי חדוה אודמנת לגבי שכינתא דאיהי חולא, דהא אם שושנה דדא יהיב פיננא לא הוה אסותא, בגין דשושנים אינון רמיון לקבל בית ראשון ושני, דאומי קודשא בריך הוא דלא יעול דא בלא דא, ובגין דזריקת תרין, רמיות דא תרי שושנים, פען איהי אסותא שלימתא, וכדין צריד למפתח עליהו פמה דהוינו. פתח רבי שמעון ואמר אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים (שיר ג ג), מאי שושנים אלא שושנה עלאה שכינתא עלאה, ואיהי קריאת שמע דשחרית, ושושנה תניינא קריאת שמע דערבית שכינתא תתאה, דא לימינא, ודא לשמאלא, הרועה בשושנים דא עמודא דאמצעייתא, ושושנה עלאה דקריאת שמע דשחרית, דאיהו בקר ימינא דאברהם, אית ליה חמש טרפין, ואינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה (דברים ו ד), ותלת עשר עלין מלגו אח"ה, שית סומקי, ושית חוורי, ושושנה דאתפלילת בהון הא תלת עשר פחושבן אח"ה, וכן שושנה פה כ"ה גרעינין פתפוח דילה, פחושבן כ"ה אתנון דיחודא, וכן בשושנה תניינא כ"ה גרעינין, וסלקין פלהו לחמשים, שושנה בין החוחים דא בראשית פרא, ודא (בראשית ב' שושנה י').

תקונא עשרין ושית

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חֲמִשׁ עָלִין דִּילָה רֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית לְחֻשְׁבֹן זְעִיר דְּחִנּוּךְ תְּלַת עֶשֶׂר, חוּחִים
דִּילָה תְּלַת עֶשֶׂר תִּיבִין מִן אֱלֹהִים וְעַד אֱלֹהִים, וְאֵלִין אֵינֹן. אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ
הִיְתָה תְּהוֹ וּבָהוּ וְחֻשְׁבֹן עַל פְּנֵי תְּהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים (בראשית א א), חֲמִשׁ חוּחִים אַחְרָנִין, מְרַחֶפֶת עַל
פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.

מֵאֵי אֵיְהִי בֵּין חוּחִים, אֶלָּא מִדְּחֻבֵּי בֵּי מְקַדְשָׁא וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וּבָהוּ, וְנִפְלַת שׁוֹשְׁנָה בֵּין
הַחוּחִים, כִּד יִיְתִי פּוֹרְקָנָא תְּהִיָּה פְּשׁוֹשְׁנָה דְּשַׁחֲרִית, דְּאִתְּמַר בְּהַ (בראשית מד ג) הַבֶּקֶר אֹר (וְהָאֲנָשִׁים
שְׁלָחוּ), וְאֵינֹן חֲמִשׁ אֹר חֲמִשׁ עָלִין דְּשׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה, חֵד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, תְּנִינָא וַיְהִי אֹר,
תְּלַת וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר, אַרְבַּע וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר, חֲמִשׁ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם,
תְּלַת עֶשֶׂר עָלִין מְלָגוּ, וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, אֶחָד אֶחָד בְּתַרְיִן שׁוֹשְׁנִים, דָּא יְהוּ"ה, עָלִיה
אִתְּמַר (זכריה יד ט) בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוּ"ה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, וַיְהִי עֲמוּדָא (ד' טו ע"ב) דְּאִמְצָעִיתָא
הַרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים, וְחוּשְׁבְּנִיה אַחְ"ה, שׁוֹשְׁנָה תְּתַאָּה בְּהַ דְּחִילוֹ וַיְהִי יְרָאָה, שׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה רְחִימוֹ
דְּאִתְּבָהּ, וְכֵה אִתְּמַר (שיר ג ה) אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֵת הָאִתְּבָהּ עַד שְׁתַּחֲפֹץ.

בְּמָה יִתּוֹן לְאִתְּעָרָא לָהּ בִּימִינָא, וַאֲיְהִי לָהּ רַעִית בְּהוּ, עַד דְּיִיְתִי רַעִיא מְהִימְנָא, דְּאִתְּמַר בְּהַ
(בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת, דְּאִיְהוּ רוּחַ דְּמְשִׁיחַ, דְּאִתְּמַר בְּהַ (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ
יְהוּ"ה, בְּרוּחָא דָּא אַרְחַת הִיא חוּלָה וְאִתְּסִיאַת, וּבְגִין דָּא הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
בְּעֵבָאוֹת אוֹ בְּאִילוֹת הַשָּׁדָה אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֵת הָאִתְּבָהּ עַד שְׁתַּחֲפֹץ (שיר ג ה), וַאֲיְהוּ
אַרְחַ רִיחַ בְּתַרְיִן תְּפּוּחִין (נ"א וַאֲיְהוּ רִיחַ דְּתַרְיִן תְּפּוּחִין), דְּאִתְּמַר (ביה) בְּהוּ (שם ז ט) וְרִיחַ אִפְּךָ כַּתְּפוּחִים,
וּמֵאֵי נִינְהוּ תְּרִי סְמִכִי קְשׁוּט וְאֵינֹן תְּרִי רְמוּנִים, אֶגּוֹז דָּא צְדִיק גִּנַּת אֶגּוֹז דָּא שְׂכִינְתָא, וְדָא אֵיְהוּ
דְּאִמַר שְׁלֵמָה (שם ו יא) אֵל גִּנַּת אֶגּוֹז יִרְדְּתִי.

גִּנַּת ג' גִּימְטְרִיאוֹת (אדנ"י ביהו"ה), דְּאֵינֹן פְּרַפְרָאוֹת לְחַכְמָה, נ' נוֹטְרִיקוֹן, ת' תְּמוּרָה, גִּימְטְרִיאוֹת
דָּא אֲדַנִּי יְהוּ"ה, סְלִיק בְּחֻשְׁבֹן אֶמ"ן, אֲהִי"ה אֲדַנִּי סְלִיק בְּחֻשְׁבֹן פ"ו אֱלֹהִים, דְּאֵיְהוּ כְּנֹנִי,
מ"ה מ"ם ה"א, מ"ם ה"א בְּגִימְטְרִיא אֱלֹהִים, יו"ד ה"א וְא"ו ה"א בְּגִימְטְרִיא מ"ה, וְדָא אֵיְהוּ
עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִמְ"ה, וַאֲיְהוּ מַעִיד עַל יְחוּדָא קְדִישָׁא, וּבְגִין דָּא מ"ה אֶעֱיֵדךָ (איכה ב יג).

דְּבַר אַחַר א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בְּגִימְטְרִיא שְׂכִינְ"ה, כְּגוֹוֹנָא דָּא, א' זְמַנָּא תְּדָא, ב' תְּרִי זְמַנִּין,
ג' תְּלַת זְמַנִּין, ד' אַרְבַּעָה זְמַנִּין, ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין, ו' שִׁשׁ זְמַנִּין, ז' שְׁבַעָה זְמַנִּין, ח' תְּמַנְיָא זְמַנִּין, ט'
תְּשַׁעָה זְמַנִּין, י' עֶשֶׂר זְמַנִּין, כְּלָהוּ סְלִקִין לְחוּשְׁבֹן שְׂכִינְ"ה. וְרָזָא דְּחוּשְׁבֹנָא, לְקִימָא דְלִית שְׂכִינָה
נְחֻתָא פְּחוּתָא מַעֲשָׂרָה, וְלֹא סְלִקָא לְמַעְלָה מַעֲשָׂר.

וְעוֹד קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּא אִתְּרִיָּה דְּעֲלָמָא, וּמְלָאכִין לֹא יִדְעִין וְשִׂאֲלִין אֵיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ
לְהַעֲרִיצוֹ וְאִשְׁפַּחֲיָן לִיה בְּגִימְטְרִיא מְקוּם נוֹטְרִיקוֹן כְּגוֹוֹנָא דָּא, י' עֶשֶׂר זְמַנִּין מֵאָה, ה' חֲמִשׁ
זְמַנִּין עֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ, ו' שִׁשׁ זְמַנִּין תְּלַתִּין וְשִׁית ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ, בְּגִימְטְרִיא מְקוּם,

ועליה אמרו מלאכיא פרוך פבוד יהו"ה ממקומו (יחזקאל ג יב), אית אחרנין בגימטריאות דלית
לון חושבון, בגין דאינון פרפראות לחכמה דלית לה סוף, תמורות אלין אלפא ביתות כגון כוז"ו
במוכס"ז כוז"ו, דאינון תמורות (דברים ו ד) יהו"ה אלהינו יהו"ה, ואית תמורות אחרנין מפה
מינין.

אמר רבי אלעזר והא כתיב (מלאכי ג ו) אני יהו"ה לא שנית, אמר ליה פרי, ווי לבני עלמא דאינון
אטימין לבא, דחשבין דידעין ולא ידעין, ודאי אני איהי שכינתא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו כא)
ויסרתי אתכם אף אני, איהי לא אשתני ולא איהי תמורה מיניה באחרא, ואיהו לא אשתני ולא
אסתתר מיניה, אבל לגבי חייביא אשתני קודשא פרוך הוא ואסתתר מיניה, הדא הוא דכתיב
(דברים לב כ) אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם, ואמאי בגין כי דור תהפוכות המה פנים לא
אמון במ.

מיד קמו פלהו חבריא דשמעו מלין אליו, ונשקו ליה על רישיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא
אלא למשמע דא דינו, ונדאי קודשא פרוך הוא ושכינתיה לא אשתני דא מן דא, אבל לגבי
אחרנין אשתני ואסתתר, בכמה לבושין, ובכמה פשוין, ובכמה קליפין, ובגין דא אמר שלמה
עליו השלום (שיר ו יא) אל גנת אגוז ירדתי, דאיהו הוה ידע בקליפין פלהו, ובגין דא לא שביק
אפילו מיני דכשור דלא ידע, בגין דידע (נ"א למנדע) בקליפין. ורעיא מהימנא איהו תבר כל
קליפין, ונפיק מתמן מוחא דאיהו יהו"ה לארבע סטרי דאגוזא, (דאינון תהו ובהו וחשך ותהום), ומפרנס
מיניה ליהיא חולה דאיהי אדני, דבאלין קליפין די באגוז דאינון תהו ובהו וחשך ותהום אמר
(דברים לב כ) אסתירה פני מהם, ואית שנויין אחרנין לטב לכל חד פפום עובדיה. (דף עב ע"א) זמנין
אתגליא לון בדמות אריה, הדא הוא דכתיב (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא ירא, זמנין בדיוקנא
דשור, הדא הוא דכתיב (דברים לג יז) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, וזמנין בדיוקנא דנשר,
הדא הוא דכתיב (שם לב יא) פנשר יעיר קנז, וזמנין בדיוקנא דאדם סבא, כמה דאתדמיא לאלין
דאמרי זה אלי ואניוהו (שמות טו ב), דאיהו הוה אתדמיין לון בדמות סבא, ואתמר בהו (נ"א ביה)
(דברים לב יג) ויניקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור, אבל לאלין דתליין מיניה ומשכינתיה לא
אשתני לעולם.

ואינון תמורות אינון רזא דיפום, דאתמר בה ברכמה (רות ד ז) על הגאולה ועל התמורה, לקיים כל
דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו, בההוא נעל דנתן לרעהו אית תמורה, ושנוי רצון, ותמן צריך
שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, נעל איהו גופא.

ואמאי בחליצת נעל דנתן לרעהו אית תמורה ושנוי, אמר סבא הדא, רבי רבי, לא תימא הכי,
אלא אמאי חליצה בנעל, אלא איהו קליפה לאתמרא בה לאשתנבא מיניה, ולא אשתמודע
לגבי מקטרגין דיליה, ובחליצה הנעל חלץ ליה י"ה, ובגין דא שלף איש נעלו ונתן לרעהו, נעל
ו, גן נעל, דאיהו בן י"ה, לאעלא בין ו"ה, ודא איהו חלץ י"ה.

ומתשה אתמר ביה (שמות ג ה) של נעליה מעל רגליה, דא בהפוכא דאחרנין, דלא צריך לאתחזיא
קדם שכינתא בקליפה, ורזא דמלה פי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק (אסתר ד ב), ולגבי אבהו
לא אתחזיא אלא בנעלים, הדא הוא דכתיב (שיר ז ב) מה יפנו פעמיה בנעלים בת נדיב, אבל לגבי
מתשה בלא פסויה פלל, ורזא דמלה וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, ושמי
יהו"ה לא נודעתי להם (שמות ו ג), ומתשה אתמר ביה (שם ג יג) ואמרו ל"י מ"ה שמו"ו מ"ה אומר
אליהם.

ועוד אמאי צריך חליצה בנעל באשה, בגין דמאן דימות בלא בר איהו קשיר ברגליה דיבם,
ורזא דמלה הוא ישופה ראש ואתה תשופנו עקב (בראשית ג יד), ובגין דלא ימית ליה חזיא דאיהו
פרוץ על עקבו, צריך לחלוץ לגבי נעל דאתתא, ואתפטר ההוא חזיא מניה.

ובלא על ההיא טפה דאיהי י' דפרח מן יעקב לאתריה, ויעקב בגין דא קנה מניה בכרותא,
לאחזרא י' לאתריה, דאיהי טפה בוכרא, דבה האב אדם, ופרח מניה ואשתאר יחיד בלא עזר,
ובגין דא אמר (תהלים מט ו) למה אירא בימי רע עון עקבי יסופני, ובגין דא איתי ליה קודשא בריך
הוא תלת זמנין לאדם קדמאה בגלגולא, הדא הוא דכתיב (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל
פעמים שלש עם גבר, ודא איהו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה.

ועל ההיא טפה אתמר בה (שיר ז ב) מה יפנו פעמיה בנעלים בת נדיב, ואתדבקת ביעקב, ואפיקת
מניה י"ב שבטין, הדא הוא דכתיב (תהלים קכב ד) שבטי י"ה עדות לישראל, דאתמר ביה אדם
ישראל, ובההוא זמנא רווח יעקב מה דאביד דאיהו י' מיעקב, הדא הוא דכתיב (בראשית לב כט)
לא יעקב יאמר עוד שמך פי אם ישראל.

באברהם שזיב מסם המות, חובא דאדם, גיהנם, נחש, אשת זנונים דאתמר ביה (שמות כ יד) לא
תנאף. ביצחק שזיב מאל אחר דאתמר ביה (שם יג) לא תרצה. ביעקב אשפח אתר לינקא (נ"א
לינקאה) בנוי, ודא שנוי מקום, ולית חד מניהו דלא אתכליל בתלתא, לקיימא הן כל אלה יפעל
א"ל פעמים שלוש עם גבר (איוב לג כט).

קם סבא ואמר רבי רבי במאי אוקימתא סוד יפום וחליצה, דהא בריא דמלה שמענא, אמר
ליה מה דשמעת אימא, אמר ודאי ברא דיבום אשפח אתרא ההיא נשמתא ערטילאה, הדא
הוא דכתיב (תהלים פד ד) גם צפור מצאה בית, ודא נפש דאתיא בגלגול זמנא קדמאה, ודרור קן
לה (שם), דא רוחא דאתיא בגלגולא זמנא תניינא, אשר שתה אפרוחיה (שם), דא נשמתא דאתיא
בגלגולא זמנא תליתאה, ומינה נפקין אפרוחין דאינון בגין, וברא דיבום פלהו תלת נחתין בבת
אחת, הדא הוא דכתיב (איוב לד יד) אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו (דף עב ע"ב) אליו יאסוף, לבו
דתמן נפש, רוח בכנפי ריאה, נשמתא במוחא, וכלהו חד בקשורא חדא, אבל חליצה איהי
שזבת ההיא נשמתא ורוחא ונפשא דאינון קטירין בתלת קשורין דחזיא, ורזא דמלה נפשנו
בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו (תהלים קכד ז), קם רבי שמעון פדי לנשקא
ליה, פרח מיד ולא אתחזי.

(תקון כ"ז נדפס בהקדמה כי שם ביתו).

תקונא עשרין ותמניא

בראשית ביה תלת פקודין, חד יראת יהו"ה פגוונא דא בראשית יר"א בש"ת והא אוקמוהו, תניינא ברית פגוונא דא בראשית ברי"ת א"ש, תליתאה שפת פגוונא דא שב"ת יר"א.

פקודא קדמאה יראת יהו"ה, עליה אתמר (ישעיה לג ו) יראת יהו"ה היא אוצרו, ועוד אתמר ביה (משלי א ז) יראת יהו"ה ראשית דעת, ראשית חכמה יראת יהו"ה (תהלים קיא י), וכוונאי מאן דלית ביה דחילו דאיהו אוצרה, לית תמן חכמה, אוצרא דהאי חכמה איהי ב', ובתקונא אחרא בראשית ב' ראשית, נקודה בהכליה, עליה אתמר (שיר ד יב) גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום, גן איהו אורייתא דבכתב, דאיהו ג"ן סדרים דאורייתא, גל איהו אורייתא דבעל פה, ותרוניהו ב' מבראשית, מעין חתום דא ראשית נקודה בהכליה.

ובמאי איהו חתום, באות ו', ואתעבידת ב' עם חתימו דו' ס, מה דהיה ב' אתעבידת ס, וין סתום וחתום, וינא דאורייתא סתים וחתים דלא יעול נוכראה תמן, ודא וין המשומר בענביו מששת ימי בראשית, ולא למגנא תקינו מארי מתניתין, חתימת וין דלא יתנסף ויתערב בסטרא אחרא, ועל האי וין אתמר (תהלים קמז יב) לא עשה בן לבל גוי ומשפטים כל ידעום, פ"ן ודאי וי"ן שבועין אנפין דאורייתא, ועליהו אתמר (שם כה יד) סוד יהו"ה ליריאיו.

קנזן דהאי וי"ן דא לבא דבר נש, אם הוא קנזנא חדתא ואתנסף ב"ן נסף דאיהו יצרא בישא, צריד תלתא זמנין דדחה, והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט), ולא למגנא תקינו בכום דברכה אוף הכי דדחה ושטיפה, דדחה מבפנים שטיפה מבחוץ, למחוי תוכו כברו, ורזא דמלה וטהרו וקדשו (ויקרא טז ט), וכד איהו קנזן דאיהו לבא דכ"א מלגאו ומלבר, שריא תמן חכמה, דאתמר ביה (משלי ח כב) יהו"ה קנני ראשית דרבו קנני איהו קנזן ודאי, ואם האי קנזן איהו דכ"א, אתמר ביה ונקדה, ואם לאו לא ינקדה כל הנוגע ביה (שם ו כט).

וקנזן דבר נש דא אתתא, ואיהו פום, הכי צריכה שטיפה ודדחה, אם היא כום דברכה, ועליה אתמר (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתה, ואם לאו אתקריאת פום התרעלה, ויין דילה עליה אתמר (משלי לא ו) תנו שכר לאובד ויין למרי נפש וכו', שדים דילה אינון אשכולות מרורות, אבל וין דכום דברכה עליה אתמר (תהלים קד טו) ויין ישמח לבב אנוש דתמן פקודי יהו"ה ישירים משמחי לב (שם יט טו), דאינון אשכולות דילה.

תקונא עשרין ותשע

בראשית ברא אלהי"ם, ב' נקודה בהכליה, עליה אתמר (שיר ד יב) גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום, מאן מעין חתום דא נקודה, מאן ניהו נעול (דף עג ע"א) דילה, דא ו' דסתים להיכלא ובה

אתעביד ס סתימא, איהי ס רבנא מלסרבה המשורה (ישעיה טו), והאי נקודה עלה אתמר (איוב כח כא) ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה, והאי נקודה מסטרא דימינא אתקריאת אהבה, ומסטרא דשמאלא אתקריאת יראה, ומסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקריאת תורה, ואיהי מצוה, דעמודא דאמצעייתא פליל תרנויהו, בגין דאיהו ו' פליל י"ה דאינון לימינא ושמאלא, ואיהו ו' באמצעייתא פליל תרנויהו, ושכינתא תתאה מצוה פלילא מארבע אתוון, איהי אתקריאת י' מסטרא דחכמה, ה' מסטרא דאימא עלאה, ואתקריאת תורה מסטרא דעמודא דאמצעייתא, ה' הוא דכתיב (משלי ח כב) יהו"ה קנני ראשית דרפון, דרפון דרף ו', קנני דאיהו קן דילה, ובגין דאיהי כלילא מפלהו ארבע אתקריאת מצוה, מ"ץ באותיות א"ת ב"ש איהו י"ה, י"ם ה"ץ, ובה פלילן פקודין דעשה ולא תעשה, פקודין דלא תעשה מסטרא דדין דאיהו אלהי"ם דתמן י"ה, ועלה אתמר (שמות ג טו) זה נשמי"י והא אוקמוהו, פקודין דעשה מסטרא דימינא דאיהו רחמי דכלילן באברהם, ועלייהו אתמר (חבקוק ג ב) פרוגו רחם תזפור.

קם סבא חד מבתר טולא (פולא), ואמר רבי רבי בוצינא קדישא, קום אדליק שרנא דאיהי מצוה, שכינתא קדישא, דעלה אתמר (ויקרא ו י) אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, ועלה אתמר (שמות כז כ) להעלת נר תמיד, נר יהו"ה אתקריאת ודאי, אור דנהיר ביה נשמת אדם, קום אדליק בה.

קם רבי שמעון על רגלוי ויטיב רגנא חדא ואמר, רבון עלמין דאנת איהו מארי מלכין וגלי רזין, יהא רעוא דילך לסדרא מלין בפומאי, לקיימא בי האי קרא (שם ד יב) ואנכי אהיה עם פיה, דלא יעול בכסופא קדמך, פתח ואמר.

תקוונא תלתין

בראשית מאן ראשית דא חכמה, דא נקודה דלגאן, דאתמר בה (תהלים מה יד) כל כבודך בת מלך פנימה, ודא יראה דאיהי פקודא קדמאה, ועלה אתמר (משלי א ט) יראת יהו"ה ראשית דעת, ואיהי רמינא במלת בראשית, ואית יראה רעה רצועה לאלקאה לחיבינא, והאי נקודה איהי אות שבת ויומין טבין ואות דתפלין ואות דברית מילה, ההיא רצועה איהי יראה רעה איהי ערלה, ופאה איהו מאן דאעבר לה מניה, דלית לה רשו לרצועה לאלקאה ליה, והאי נקודה עלה אתמר (שמת לא יד) מחלליה מות יומת, מאי מחלליה אלא מאן דאעיל רשו נוכראה בחלל דילה דאיהי רשות היחיה, דעלה אתמר (במדבר יט כ) ונכרתה הנפש ההיא מתוך הקהל פי את מקדש יהו"ה טמא. וכלא אתרמיז בהאי תיבה ירא"ה ברי"ת שפ"ת, בגוונא דא ירא"ת בראשי"ת, ברי"ת בראשי"ת, שפ"ת בראשי"ת, והאי נקודה איהי ראשית, יהו"ה קנני ראשית דרפון (משלי א כב), בגוונא דא בראשית, כלא איהי נקודה חדא, איהי ראשית, ואיהי אות ברית, ואיהי אות שבת, ואיהי יראת יהו"ה.

מאן חלל דילה ב, ו' איהו בעלה, ביה איהי נטירא וסתימא בגלותא, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מז א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, בגוונא דא ס סתימא, והא אתמר, ונקודה איהי שביעאה תגא על רישיה, תגא דספר תורה, עטרה על ברית, ז' דאיהי יום שביעי יום השבת, שביעי ודאי, ועליה אתמר וביום השבת יפתח, אבל ביומין דחול גן נעול אחותי כלח (שיר ד יב). (דף עג ע"ב) אתקריאת סתימא באות ו'.

והאי ערלה ופריעה אינון פמוץ ותבן דחטה, ביומין דחול אתקריאת ה"א, דאיהו הב"ל לה"ב המזבח, לאדלקא מוץ ותבן, ואשתארת איהי סלת נקיה, אבל ביומין דשבת ויומין טבין אתקריאת י' עטרה על פלא, וביתא, (נ"א וכסא) דילה, ל"ב אלהי"ם דעובדא דפראשית, ואיהי ב' כליא מעשר אמרן בכל סטרא, האי י' אתקריאת יראה, בין בשבת בין בבית מילה בין בדינא והכי בכל פקודא.

אלהי"ם דא נתיב קדמאה, עליה אתמר (איוב כח ז) נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה, מאי עין איה, אלא מאינון מלאכין דאמרין איה מקום כבודו להעריצו, פד איהי פהאי נתיב לית לון ידיעה בה, דאיהי סתירא מחיון דמרפבתא.

והארץ היתה תהו ובהו (בראשית א ב), מאי והארץ היתה תהו ובהו, אלא מאן דאפיק מרשות התיחיד לרשות הרבים גרים לשכינתא, למיהוי תהו ובהו חשך ותהום, דאתלבשת באינון קליפין, דאינון ארבע גליות, ולא עוד אלא דגרים לה למיהוי יבשה תהו, דאסתלקת נקודה מחלל דילה דאיהי ב', ואשתארת יבישה.

נתיב תגנינא, ורוח אלהי"ם מרחפת על פני המים (שם), מאי ורוח, אלא פודאי בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתפחת ביניהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשכינתא בחוריהו, סתימין עיינין אטימין דלבא, קומו ואתערו לגפי שכינתא, דאית לכון לבא פלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו ביניכו.

ורזא דמלה קול אומר קרא (ישעיה מ ו), בגון קרא נא היש עונה ואל מי מקדושים תפנה (איוב ח א), והיא אמרת מה אקרא, פל הבשר חציר, פלא אינון כבעירן דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה (שם), פל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין, ואפילו פל אינון דמשתדלין באורייתא, פל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין, ביהווא זמנא ויזבור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט) לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא ובינה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח פמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבונה רוח דעת ויראת יהו"ה (ישעיה יא ב).

פקודא תנינא ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור (בראשית א ג), ודא אהבה דאיהו אהבת חסה, הדיא הוא דכתיב (ירמיה לא ב) ואהבת עולם אהבתיה על פן משכתיך חסה, ועלה אתמר (שיר ב ז) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, יראה אתקריאת מסטרא דשמאלא, ואהבה אתקריאת מסטרא דימינא.

אית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, יראה דדחיל פר נש לקודשא בריה הוא בגין דלא נחית מנכסוי, או בגין דלא ימותון בנוי בחייו, אשתבח דאם הוה נחית מנכסוי או אם ימותון בנוי בחייו דלא הוה דחיל ליה, ובגין דא הוה רחים ליה, האי יראה ואהבה לא שוי ליראת יהו"ה ולא אהבה דיליה לעקרא, אבל רחיו ודחילו עיקרא דיליה בין טב ובין פיש, ובגין דא אתקריאת האי יראה ואהבה על מנת לקבל פרס.

ובגין דא אמר קודשא בריה הוא (שם), השבעתי אתכם בנות ירושלם בעבאו"ת או באילות השדה, אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, דאיהו רחיו (נ"א דאיהו רחמי) בלאו פרס, (עד דאיהו יחפץ), ולא על מנת לקבל פרס, דיראה ואהבה על מנת לקבל פרס (ד טו ע"א) איהו של שפחה, ותחת שלש רגזה ארץ וגומר (משלי ל לא) תחת עבד פי ימלוך, ושפחה פי תירש גבירתה. אלהי"ם דא מן ויאמר אלהי"ם יהי אור, איהו נתיב תליתאה, יהי אור י"ה איי"ת, או"ר י', וכד האי נקודה אתעטפת (נ"א אתפשטת) בהאי אור ואתעבדת אויר, מהכא אתמשכו כל ההיות.

קם סבא חד פתח ואמר, יהי אור ויהי אור, יהי אור דא ימינא, ויהי אור דא שמאלא, דככל אתר ויהי איהו לשון צער, ובגין דא ויהי היום דדא איהו ראש השנה דאיהו שמאלא, דאיהו דן דינא דכל עלמא, ובגינה אתמר (בראשית א ג) ויהי אור, וירא אלהי"ם את האור כי טוב, דא עמודא דאמצעייתא דאיהו טוב, ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך (שם), בין האור דא אהרן כהנא, ובין החשך דא קרח, אמר משה לי אתחזי לאפרשא מחלקת, דאנא איהו דיוקנא דטוב דלעילא, הוה דאתדבק קרח בחשוכא דסטרא אחרא, ואכחיש עובדא דפראשית, דלא בעא לאתדבקא בשמאלא דאיהו לוי, אמר הבדלו מתוך העדה הזאת (במדבר טז כא).

ורזא דמלה ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך (בראשית א ד), ויקרא אלהי"ם לאור יום ולחשך קרא לילה (שם ה), שוקא דימינא דהוא אור, דאתמר ויבדל אלהי"ם בין האור איהו שוקא ימינא כהנא, דאתמר ביה (תהלים טז יא) נעמות בימינה נצח, וכמה דנצח אתקשר בימינא, הכי הוד אתקשר בשמאלא, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, ערב דא ערב דיצחק, בקר דא בקר דאברהם, יום אחד עמודא דאמצעייתא וצדיק דחשבינן חד, ולית יום בלא לילה דאיהו שכינתא.

אדהכי הא קלא סליק ומתפוצץ ברומי רקיעין, והוה אמר, משריין קדישאן דמתיבתא דרקייעא דלעילא ותתא, אזרזו ואתקנו לקדמות מטרוניתא, דקא אתיא למיעאל קדם מלפא, בכמה קשוטין דפקודין דעשה, קומו משריין לקדמותה, אדהכי הא קלא תנינא הוה מתערא לגבי מארי מפתחן, הא שכינתא קא אתיא למיעאל להיכלא דילה, אדנ"י שפתי תפתח.

בְּהוּא זְמַנָּא מְטְרוּנֵי תָא עֲלָא קָא נְחַת לְגַבְהָ, לְקַבְּלָא לָהּ בְּפִקּוּדָא קְדָמָא, בְּכַמְּהָ קָלִין וְשׁוֹפְרוֹת, וְסִלְקִין תְּרוּנֵיהוּ לְגַבֵּי מְלָפָא, וְכִלְהוּ הוּוּ שְׂאֵלִין (שיר ה' ה) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר, מִי דְאִיהִי אִימָא עֲלָא, בּוֹא"ת עוֹלָה, וְכֵד סְלִיקַת לְעִילָא אֲתַעְבִּידַת פִּסָּא לְמִלְפָּא עֲלָא, וְכֵה פְתַח אָנְכִי, דְהִכִּי סְלִיק לְחֻשְׁבֵּן פִּסָּא, וְכֵד אֲתַחֲבְרוּ תְרוּנֵיהוּ אֲתַמַּר בְּהוּ (שמות כ ב) אָנְכִי יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

אֲשֶׁר אִיהוּ רְמִיז בְּמִלַּת פְּרָאשִׁית, אֲשֶׁר דָּא אִימָא, דְאִיהִי אֲשֶׁר אֱהִי"ה, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, אֲשֶׁר קִדְשׁ יְדִיד מְבֻטָּן, דְאִיהִי בְטָן דְאֲתַמַּר בִּיהּ (איוב לט כט) מְבֻטָּן מִי יֵצֵא תְקַרְחָה, תְקַרְחָה תְקַרְחָה (יחזקאל א כב), מֵאִי נִרְאָ דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, מֵאִי קִדְשׁ יְדִיד מְבֻטָּן, בְטָן דְאֲתַמַּר בִּיהּ דָּא צְדִיק, אֲשֶׁר דְאִיהִי אִימָא עֲלָא, קִדְשָׁנוּ בְּעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וְצִנְנוּ בְּצַדִּיק, עַל כָּל פִּקּוּדָא וּפִקּוּדָא, בְּגִין דְחַד אִיהוּ מְצַנְהָ וְחַד עוֹשָׂה, חַד מְצַנְהָ עַל הַמְצַנְהָ דְאִיהִי שְׂכִינְתָא, מְצַנְתָּ יְהו"ה בְּרַחֵם מְאִירַת עֵינַיִם (תהלים יט ט), וְחַד עוֹשָׂה עֲשִׂיתָהּ דְאִיהוּ מַעֲשֶׂה דְפִקּוּדָא, דְהִכִּי אוּקְמוּהוּ מְאִירַי מְתַנִּיתִין גְּדוּל הַמְצַנְהָ וְעוֹשָׂה מִמֵּי שְׂאִינוּ מְצַנְהָ וְעוֹשָׂה.

וְעוֹד מְצַנְהָ דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְאִיהוּ מְצַנְהָ מְסֻטְרָא דְאִימָא דְאִיהוּ רָא"ש, וּמְסֻטְרָא דְאִימָא דְאִיהִי אֲשִׁ"ה, וְהִכִּי צְדִיק מְצַנְהָ וְעוֹשָׂה מְתְרוּנֵיהוּ, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר עַל תְּרוּנֵיהוּ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ, אִמָּא קִדְשָׁנוּ וְאִבָּא צִנְנוּ, עַל מֵאֵן עַל שְׂכִינְתָא תְתַאָּה, דְאִיהִי פִטְרָא כָּל רַחֵם, פְּתִיחוּ דְרַחֵם, דְאִיהוּ רְמ"ח פִּקּוּדִין, אִיהִי מְצַנְתָּ יְהו"ה בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר דְמִלְפָּא, אִיהִי מְצַנְהָ, וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ מְסֻטְרָא דְאִימָא (ד' טו ע"ב) וְאִימָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, וַיֹּאמֶר מְסֻטְרָא דְאִימָא דְאִיהוּ י', יְהִי מְסֻטְרָא דְאִימָא דְאִיהִי ה', חַד אֲמִירָה וְחַד הוֹיָה, עֲשִׂיתָהּ דְתְרוּנֵיהוּ יְהִי אוֹר.

וְעוֹד אֲשֶׁר עַל שֵׁם בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנֵי בְנוֹת (בראשית ל יג), אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (שמות כ ב), וְכִי עָבַד דְאִיהוּ בְּבִי אֲסִירֵי דְמִלְפָּא, וְאֲבִטַח לִיהּ מְלָפָא לְאֲפִקָא לִיהּ מִבֵּי אֲסִירֵי, אִית לִיהּ לְמִלְפָּא לְשִׁבְחָא גְרַמִּיהּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כַּמָּה זְמַנִּין, אֲלָא חֲמֻשִׁין זְמַנִּין אֲדַפִּיר בְּאוּרֵי תָא יְצִיאַת מִצְרַיִם, לְקַבֵּל חֲמֻשִׁין תְּרַעִין דְבִינָה, לְאֲשֶׁתְּמוּדְעָא לֹון מֵאֵן אֲתַר אֲפִיק לֹון מִן גְּלוּתָא.

וְכֵד נְחַת לְגַבֵּיהוּ נְחַת לְמַפְרָק לֹון בְּכַמְּהָ קָלִין וּבְרַקִּין, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שמות יט טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהִיּוֹת הַבֶּקָר וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרַקִּים וְגוֹמֵר, וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (שם כ יח) וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת, אֶת דָּא שְׂכִינְתָא תְתַאָּה, דְהוֹת סְלָקָא בְּכָל קָלָא וְקָלָא מֵאִינוּן שְׁבַע קָלִין, וְאִיהִי הוֹת פֶּת קוֹל דְכָל חַד וְחַד, קוֹל דְבְרִים אֲתֵם שְׁמַעִים (דברים ד יב), דָּא קָלָא עֲלָא פְלִילָא מְתַלַּת קָלִין עֲלָאִין, דְאִינוּן תְּלַת סְפִירָן עֲלָאִין, וְעַל אִימָא עֲלָאָה אֲתַמַּר (שם) וְתַמּוּנָה אִינְכֵם רּוֹאִים זוּלְתֵי קוֹל, אֲבָל פֶּת קוֹל עֲלָהּ אֲתַמַּר וְכָל הָעָם רּוֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת, וְאֶת וְדָא, דְאֲתַמַּר בִּיהּ (במדבר יב ח) וְתַמּוּנַת יְהו"ה יְבִיט, קוֹלוֹת אִינוּן מְסֻטְרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, אִיהוּ קוֹל הַשּׁוֹפָר שְׂבִיעָאָה בְּאִימָא עֲלָאָה, וְלְתַמָּא שִׁית קָלִין.

בְּרָקִים מְסֻטָּא דְּצַדִּיק, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (זכריה ט יד) וַיֵּצֵא כַּבְּרֶק הַצֹּדֵן, עֲנֵן דְּאֵ שְׂכִינְתָּא פְּלִילָא מִשְׁבַּעָה
עֲנֵנִי כְּבוֹד, דְּבָהּ מִתְּפִסִּין קָלִין וּבְרָקִין, וּמְסֻטָּא דִּמְיִנָּא אִתְקַרִּיאת עֲנָנָא, וּמְסֻטָּא דְשִׁמְאֵלָא
עֲרַפֵּל, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שמות כ כא) וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֲרַפֵּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים. וְעוֹד אֲנִכִּי דָא
שְׂכִינְתָּא תַתְּאָה, וְרָזָא דְמַלְאָה אֲנִכִּי הוּא מְנַחֲמֶכֶם (ישעיה נא יב), אִימָא עֲלָאָה אֲנִכִּי לְעִילָא,
אֲנִכִּי אִימָא תַתְּאָה לְתַתְּאָה וְעַל תַּרְוֵייהוּ אִתְמַר (דברים לב לט) רָאוּ עֵתָה פִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, כְּשִׁמְךָ
אֱלֹהִים כֵּן תַּהֲלִתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ (תהלים מח כא).

הָא הָכָא פְּקוּדָא קַדְמָאָה, וְלִית פְּקוּדָא דְלָא אִתְיַהֵיב בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ דְאִיהוּ ב', וְדָא ב' מִן
בְּרָאשִׁית דְּחִילוֹ דִּירָאָה וּרְחִימוּ, דְאִינוּן ב' עֲלָאָה ב' תַתְּאָה, ב' עֲלָאָה הָא אִתְמַר דְאִיהוּ דְחִילוֹ
וּרְחִימוּ, ב' בְּתַרְאָה (נ"א תַתְּאָה) תּוֹרָה וּמַצְוָה, וְאִיהוּ ב' מִבְּרָא, בְּהַפְּוֶה אֲתוּוֹן אֲב"ר, אִיהוּ מַצְוָה
בְּכָל (נ"א דְכָל) אֲבָר וְאֲבָר, פְּקוּדָא קַדְמָאָה אִיהוּ אֲנִכִּי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ (שמות כ ב), וְאִיהוּ ב', דְּחִילוֹ
וּרְחִימוּ, אִישׁ אִמּוֹ וְאִבּוֹ תִירָאוּ (ויקרא יט א) מְסֻטָּא דְדַחֲלוֹ, כְּפִד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ (שמות כ יב)
מְסֻטָּא דְרְחִימוּ, וְתַרְוֵייהוּ אִינוּן זְכוֹר וְשִׁמּוֹר.

תַּפְּלִין דְרֵאשׁ וְתַפְּלִין דְיָד, אֲבָא תַפְּלִין דְרֵישָׁא (נ"א עַל רֵישָׁא) דְאִיהוּ רֵאשׁ דְבְּרָךְ אֲמַת (תהלים קיט
ס) עֲמוּדָא דְאִמְצַעִיתָא, אִימָא תַפְּלִין דְיָד דְאִיהוּ שְׂכִינְתָּא תַתְּאָה, אֲבָא וְאִימָא תַפְּלִין דְמֵאֲרִי
עֲלָמָא, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ דְאִינוּן בְּרָא וּבְרַתָּא אִינוּן תַפְּלִין דִּילָן.

וְעוֹד נְתִי"ב תַלִּיתָא"ה, בֵּיהּ פְּקוּדָא תַלִּיתָאָה דְאִיהוּ נְבוּאָה"ה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, חֲמִשׁ אוֹר אִינוּן, וְעֲלִייהוּ אִתְמַר (יחזקאל א א) נִפְתַּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאִרְאֶה
מְרָאוֹת אֱלֹהִים, אִימָא עֲלָאָה מְרָאָה סְתִימָא דְלִית בָּהּ דְמִיּוֹן, אִימָא תַתְּאָה מְרָאָה כְּאִתְגַּלְיָא
דְאִית בָּהּ דְמִיּוֹן, וְעֲלָה אִתְמַר (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, אֲדַמָּה אִיהוּ דְמִיּוֹן לְכָל נְבִיאָא,
וְלְכָל חַד כְּפּוּם חִילִיָּה, וּבְגִין דְאִיהוּ שְׁלֵטָא עַל כָּל מְרַפְּבוֹת דְלַתְּתָא, וְעַל כָּל כְּכַבִּיא וּמְזִלִי,
וְאֲלָנִין וְדִשְׁאִין, וְעַל כָּל עוֹפֵי שְׁמַיָּא וְחִיּוֹן וְאֶרְעָא, וְנִינֵי יִמָּא, בְּגִין דָּא אִתְקַרִּיאת בְּשִׁמָּא דְכְּלָהוּ,
מְסֻטָּא דְחִיּוֹן אִתְקַרִּיאת חִיָּה, וּמְסֻטָּא דְעוֹפִין נְשֵׁר יוֹנָה צְפוּרָה, וּמְסֻטָּא דְנִינֵין הַדְג, סְטָרָא
(נ"א שְׁפָחָה) בֵּישָׁא בְּהַפּוּכָא דְגָה, וּמְסֻטָּא דְעֶשְׂבִין אִתְקַרִּיאת שְׂוִשְׁגָה. (דף עה ע"א). נְתִיב
רְבִיעָאָה וַיְבַדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ (בראשית א ד), דְכַר וְנוֹקְבָא אִינוּן, חֹשֶׁךְ לִילָה, הִדָּא
הוּא דְכְּתִיב (שם ה) וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לִילָה, וְאִית חֹשֶׁךְ מְסֻטָּא דְדְכִין וְלִילָה מְסֻטָּא דְדְכִין, הִדָּא הוּא
דְכְּתִיב (תהלים קלט יב) גַּם חֹשֶׁךְ לֹא יִחְשִׁיךְ מִמֶּךָ וְלִילָה פִּיּוֹם יָאִיר כַּחֲשֻׁכָה פְּאוּרָה, וְחֹשֶׁךְ אִיהוּ
נוֹקְבָא דְמִקְבֵּל מְנַהֲרָא דְאִיהוּ אוֹר דְכַר, כְּגוֹנָא דְסִיְהָרָא דְמִקְבֵּל מִן שְׁמַשָּׁא, וְתַרְוֵייהוּ אִינוּן
אֲסַפְקָלְרִיָּאָה דְנַהֲרָא וְאֲסַפְקָלְרִיָּאָה דְלָא נַהֲרָא, וְאִית חֹשֶׁךְ דְסְטָרָא אַחֲרָא דְאִית בָּהּ הַבְּדֵלָה
וְלֹא חַבּוּרָא, וְהוּא אוֹר אִיהוּ כְּמוֹתָא כְּאִינוּן.

אֲדַהְכִי הָא קָלָא אֲשַׁתְּמַע בְּרוּמֵי רְקִיעִין, מְאֲרִי דְאוּצְרִין מְאֲרִי דְהִיכְלִין, אֲפַתְחוּ הִיכְלִין הָא
מְטְרוֹנִיתָא קָא בְעִיא לְאֲעֵלָא בְּהִיכְלִיָּה, בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲדַנִּי שְׁפַתִי תַפְתַּח, הִיכְלָא פְּלִילָא מִשְׁבַּעָה
הִיכְלִין, בְּהַהוּא זְמַנָּא כְּמָה נְבִיאִים סְלָקִין עִמָּה וּמִתְּפַנְסִים עִמָּה, דְאִית נְבִיאִים וְאִית נְבִיאִים,

אית נביאים דאינון מארי דביתא דמטרוניתא, ואית נביאים דאינון מארי דביתא דמלכא, אלין
מאספקלריא דנהרא ואלין מאספקלריא דלא נהרא, נביאים דאספקלריא דנהרא אינון מסטרא
דיהו"ה, ונביאים דאספקלריא דלא נהרא אינון מסטרא דאדנ"י, ואינון שקילין לאורייתא
דבכתב ואורייתא דבעל פה, נביאים מסטרא דאדנ"י מסטרא דיראה, ונביאים דאינון מסטרא
דיהו"ה אינון מסטרא דאהבה.

בההוא זמנא פמה מארי תרעין מזדעזעין ומזדמנין להיכלא, וכמה מארי חותמות, וכמה מארי
שאלתין, וכמה מארי תשובות, דבהון נביא שואל ומשיב, וכמה מארי עתידות, מה דתהו ומה
דעתיד למהוי, וכמה מארי דעינין דאינון מראות וחזיון דנביאים, וכמה מארי דאודנין דאינון
מארי דגדפין, דאתמר בהון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול כנפיהם, וכמה מארי דחוטמא דתמן
ריח, דאתמר בהון (ויקרא א יג) אישה ריח ניהח, וכמה מארי דאנפין דאתמר בהון (יחזקאל א ו)
וארבעה פנים לאחת, וכמה מארי דקלין ומארי דדבורין, ומארי דהבלים דאינון להבות אש,
הדא הוא דכתיב (תהלים כ טז) קול יהו"ה חצב להבות אש, וכמה מארי דידין, דאתמר בהון (יחזקאל
א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, וכמה מארי דקומה ואינון שעור קומה דכרסניא, וכמה מארי
דאות ברית דאתמר בהון (שמות ג יב) וזה לה האות, וכמה מארי דרגלין דאתמר בהון (יחזקאל א יד)
והחיות רצוא ושוב.

כל תקונין דנביאיא מלכר (ב"א מלכא) בגופא, באברים דגופא, מארי דחקמה אינון מלכא במוחא,
ובגין דא חכם עדיף מנביא, וממוחא תליין ל"ב נתיבות, ודא ל"ב דאתמר לב מבין, ויבדיל
אלהי"ם בין האור ובין החשך (בראשית א ד), הכא רזא דנתיב רביעאה, מאי הבדלה הכא בנבואה,
אלא כמה נביאי שקרא אינון מסטרא דחשך, דאזלין באורייתא לאטעאה בני נשא, בההוא זמנא
דיהא קודשא בריה הוא בשכינתיה, ויבדיל אלהי"ם בין האור ובין החשך.

נתיב חמשאה, ויקרא אלהי"ם לאור יום (שם ה), אלין מארי מקרא, דמארי מקרא אינון פתילה,
ומארי משנה זית, ומארי תלמוד דאיהו קבלה למשה מסיני נה.

פקודא רביעאה לאתעסקא באורייתא דבעל פה, ולאפרשא בה בשית דרגין, באסור והתר
טומאה וטהרה פשר ופסול, הדא הוא דכתיב (שם ו) ויאמר אלהי"ם יהי רקיע בתוך המים, ויהי
מבדיל בין מים למים, בין מים דדכיו דטהרה התר פשר, ובין מים דמסאבו דאינון אסור טמא
פסול, דאינון מי בורות נשפרים מים סרוחים מים מטונפין, ועלייהו אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לה
אלהים אחרים על פני, והאי רקיע דאפריש ביניהו דא רקיע דעל רישי חיוון, ודא מטטרו"ן,
דעליה אתמר (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי (דף עה ע"ב) החיה רקיע, ועליה אתמר (בראשית א ז) ויעש
אלהי"ם וגומר, ודא נתיב שתיאה, ואית רקיע לעילא מרקיע, ודא צדיק דאפריש בין מיין
נוקבין למיין דכורין, לאשתמודעא ביה, ועליה אתמר (שם) ויעש אלהי"ם את הרקיע, ויבדיל בין
המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע, ודא נתיב שביעאה צדיק.

נתיב תמינא ויקרא אלהי"ם לרקיע שמים (שם), ויקרא אלהי"ם דא אימא עלאה, לרקיע דא
עמודא דאמצעיתא דאיהו בין ימינא ושמאלא וכליל תרנייהו, הדא הוא דכתיב (שם) ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד, ואינון ערב דיצחק ובקר דאברהם.

תקונא תלתין וחד

בראשית בר"א שת"י, ועלייהו אתמר (רות א ט) ותלכנה שתייהם וגומה, ואינון תרי תורות אורייתא
דבכתב ואורייתא דבעל פה, ועוד תרי לוחות אזלו לטורא דסיני, מיך ותהם פל העיר עליהן (שם)
אזדעזע פל עלמא, הדא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקלת וכו' וירא העם ויגעו,
ואמרו הזאת נעמי, דא איהו נעמי דאורייתא, מיך אתמר (שם לב ט) וישבר אותם תחת ההר,
פרכת אורייתא מתמן, ואמרת (רות א כא) אני מלאה חלבתי לטורא דסיני, וכען וריקם השיבני
יהו"ה, מליא"ה מל"א י"ה, וכען פרח מני מל"א י"ה דאיהו יה"ו, ואשתארת ה' יחידה אל"ם,
נאלמתי דומי"ה (תהלים לט ג), דו"ם י"ה, החשתי מטוב דאיהו ו'.

דבר אחר ותלכנה שתייהן גוף ונפש, לאן אתר אזלי, לבי קברא, גוף אתרין ואתרקב, נפש אתמר
בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשקב.

קם סבא חד ואמר, בוצינא קדישא חזור בה, ערפה איהי גוף, רות איהי נפש, שותפו דילה נעמי
נשמת חיים, מחלון ריחא, גופא דאיהי ערפה חזרה עורף לגבי נשמה (נ"א שכינתא), נפש אתדבק
בה בנשמתא, הדא הוא דכתיב (רות א טז) באשר תלכי אלך בפקודין דעשה, ובאשר תליני אלן
בפקודין דלא תעשה.

דבר אחר באשר תלכי אלך בגלותא, דאתמר בה (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אפכם, ובאשר
תליני אלן דמשקבא דילך בגלותא, הדא הוא דכתיב (שיר ג א) על משכבי בלילות, עמד עמי אלן
ישראל, ואלהי"ך אלה"י דא קודשא בריך הוא, אלימלך דא י', נעמי דא ה', מחלון ו', רות בה
אתדבקת ה' ואתעבדת תורה, ועלה אתמר (שיר ב יב) וקול התור נשמע בארצנו.

ערפה אימא דערב רב, דאתמר בהון (שמות לד ט) כי עם קשה עורף הוא, דחזרת לסרחה, וחזרת
ערף לגבי חמותה, כליון בעלה דערפה, יצר הרע דאתא כלליה מניה לעלמא, ואיהו כליון,
ואתתיה לילית כלליה.

נשמה ונפש פד בר נש איהו מחוייב בחובין ומתגברין על אברים, נשמת חיים אסתלקת מן
גופא, ונפש אשתארת תמן, ואתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו, לגבי מאן לגבי צדיק ודא ברית
מילה, דאיהו בועז ב"ו ע"ז תקיף על יצריה, וימד שיש שעורים וישת עליה (שם טז), שוקיו עמודי
שש (שיר ה טז), שואית לון עלהא לאגנא עלה, ואוקמוה ותלכנה שתייהם בשכינתא עלאה ותתאה,
ועלייהו אתמר (רות ד יז) ותקראנה לו השכנות שם, לאמר ילד בן לנעמי, דא עמודא דאמצעיתא

דאָתמַר בִּיהַ (שמות ד כב) בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, כִּד הָאֲבוֹ יִשְׂרָאֵל וְגַרְמוֹ לְאַסְתְּלָקָא נְשִׁיבִינְתָא, עֲלֵהּ
אַתְמַר בְּשִׁבְיָנְתָא תַתְּאָה וְתַגְל מְרַגְלוֹתֵינוּ (רות ג ז).

דְּבַר אַחַר וְתַלְכָּנָה שְׁתִּיהֶם, אִיהוּ מְמַלְל בְּגוֹפָא וְנַפְשָׁא, וּמְרַחֲמוּ דְגוֹפָא כִּד אִיהוּ בַעַל תְּשׁוּבָה,
יִמָּא נַפְשָׁא לְגַבְהָ בְּאִשְׁרֵי תְמוֹתֵי אֲמוֹת וְשֵׁם אֶקְבֵּר (שם א יז), וְלֹא תִזְוֵי נַפְשָׁא בְּקַבְרָא מִנְיָה, וְעֲלֵהּ
אַתְמַר (משלי ו כב) בְּהַתְּהַלְּקֶהָ (דף עו ע"א) תִּנְחָה אוֹתָהּ בְּעֲלָמָא דִּין, בְּשִׁכְפָּהּ תִּשְׁמֹר עֲלֶיהָ בְּקַבְרָא,
וְהַקִּיצוֹת לְתַחֲיִית הַמֵּתִים (נ"א לְעוֹלָם הַבָּא) הִיא תְּשִׁיחָהּ, דָּא נַפְשָׁא לְגַבֵּי גוֹפָא, וּבּוֹצִינָא קוֹדִישָׁא אִם
גוֹפָא לֹא חֲזַר בְּתִיבְתָא, וְחֲזַר עוֹרְףָּהּ לְגַבֵּי תִיבְתָא, נַפְשָׁא אֲתַפְרֵשׁ מִנְיָה וְאַתְקַרֵּי עֲרַפְ"הּ, וְגוֹפָא
דָּא אֲתַאֲבִיד מִתְרִין עֲלָמִין.

אָמַר לִיהַ סָבָא סָבָא, וְהָא פְּמָה קַבְרִין לְמַגְנָא, וְהָא אִם גוֹפָא אֲתַאֲבִיד עַל מַה תְּקוּם נַפְשָׁא
לְתַחֲיִית הַמֵּתִים, דְּהָא וְהָא גוֹפָא אֲתַאֲבִיד, וְאַתְמַר דְּאַתְאֲבִיד מִתְרִין עֲלָמִין, וְהָא נְחִית לְנַשְׁיָה
דְּתַמָּן אֲתַנְשִׁי לְדַרְי דְרִין, אִם בֵּן פְּמָה קַבְרִין לְמַגְנָא.

אָלָא וְהָא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא יִשְׁנֵי עוֹבְדֵי יְדוּי, דְּוְדָא עֲלָמָא דִּין וְעֲלָמָא דְאִתִּי דְאִינוּן שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִינוּן, וְעֲלִיָּהּ אָמַר דָּוִד (תהלים קטו טז) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהוּ"ה, אֲרַעָא
אֲתַהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוּ"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים (שם קטו טז), עֲלִיָּהּ אֲתַמַּר עֲלָמָא דִּין וְעֲלָמָא דְאִתִּי בְּשִׁמָּא
דִּיהוּ"ה, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם צו יא) 'שְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתַגְל הָאָרֶץ, אִימְתִי בּוֹזְמָנָא דְאַתְמַר לְגַבֵּי
שָׁמַיִם וְהָאָרֶץ דְסִמָּא"ל וְנַחַשׁ, כִּי שָׁמַיִם כְּעֵשֶׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כְּבַגְדָּה תִבְלָה (ישעיה נא ו), וּלְבַתֵּר דִּימְחִי
לוֹן וַיִּשְׁעֵי לְאֱלֹהִין מִמָּנָן דְעֲלִיָּהּ, מִיָּד יַחֲדֵשׁ לוֹן קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשִׁמְיָא וְאַרְעָא, דִּיתְמַחוּן בְּגִין
אַלִּין מִמָּנָן בִּישׁוּן, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם סו כב) כִּי כְּאִשְׁרֵי הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר
אֲנִי עוֹשֶׂה וְגוֹמַר, וְכֹלָא בְּגִין דְלֹא יִשְׁתַּצוּן עוֹבְדֵי יְדוּי, דְאִינוּן נִשְׁמַתִּין וְגוֹפִין דְאַתְאֲבִידוּ מִתְרִין
עֲלָמִין, וְאַלִּין עֲתִירִין דְבַגְלוֹתָא, בְּגִין דְהָא עֲלָמָא אִיהוּ דְלַחוּן.

אָבַל מִסְבְּנֵי דְאִינוּן צְדִיקָא, טוֹבָא דְלַחוּן לְאִינוּן עֲלָמִין טְבִין, דִּי בַחוּן אֲתַבְרִיאוּ תְרֵי תוֹרוֹת
אוֹרִיָּתָא דְבִכְתָּב וְאוֹרִיָּתָא דְבַעַל פֶּה, דְאַגְרָא דְלַחוּן תַּמָּן וּבְגִין דְלִתְתָא דְאַרְצֵי חַיִּים, תַּמָּן גוֹפִין
לְנִשְׁמַתִּין קוֹדֶשִׁין דְאַתְבְּרִיאוּ בְּשִׁמָּא דִּיהוּ"ה, וְגוֹפָא דְמִשְׁהָ דְאַתְמַר בִּיהַ (דברים לד ז) לֹא כִהְתָּה
עֵינֹו וְלֹא נָם לַחַה מִתַּמָּן הָוָה, וּבְגִינְיָה הָוָה אִיהוּ בְּעָא רַחֲמֵי דְלֹא יְמוֹת וַיִּפּוֹק מִנְיָה, וְלֹא עַל גוֹפָא
דְהָא עֲלָמָא דְאַתְקַרֵּי סַנְדַּל לְגַבֵּיהַ, דְעֲלִיָּה אֲתַמַּר לִיהַ (שמות ג ה) שֵׁל נְעֻלְיָהּ מֵעַל רַגְלֶיהָ.

וְאַדָּם וְחַיִּין וּבְעִירוֹ וְעוֹפִין דְתַמָּן אִינוּן עוֹבְדָא דְבְרָאשִׁית, וְאִינוּן בְּדִיוֹקְנָא עֲלָהּ דְאַלִּין דְאַתְמַר
בְּהוֹן בְּמַרְפְּבְתָא (יחזקאל א י) וְדַמוֹת פְּנִיָּהם פְּנֵי אָדָם וְגוֹמַר, דְאִינוּן בְּעִירוֹן עֲלָאִין עֲלִיָּהּ אֲתַמַּר
(ישעיה סד ג) יַעֲשֶׂה לְמַחֲפָה לוֹ, וְתַמָּן עֵץ חַיִּים דְמָאן דְאַכִּיל מִנְיָה אֲתַמַּר בִּיהַ (בראשית ג יב) וְאָכַל וְחַי
לְעוֹלָם.

וְתַמָּן פְּרַסְיִין דִּי דְהָבָא וְכֶסֶף וְאַבְנֵין יְקִירִין, וְעֲרִשֵׁין דְכֶסֶף וְדְהָבָא, וְרַמ"ח פְּקוּדֵין דְמִנֵּי לוֹן
מִשְׁהָ לְיִשְׂרָאֵל בְּהָא עֲלָמָא, לְדַכָּא רַמ"ח אַבְרָם דְהָוָה גוֹפָא, וְגוֹפָא דְהָא עֲלָמָא שְׁפֵלָא

איהו סנדל לנשמתא, דאתטנף (נ"א ואתטנפת) בזוהמא דהאי עלמא. הא הכא תלתין וחד זמנין
דאתפרש בראשית, ועשר אמירן ותלתין ותריין שבילין הא שבועין ותריין, וצריד לפרשא לון.
פתח ואמר בראשית.

תקונא תלתין ותריין

בראשית מאמר קדמאח לכלא, ואיהו כליל תריין דבורין אנכי ולא יהיה לה (שמות כ ב) דאתמרו
בדבורא חדא, ותרוייהו אינון רמיזין במלת בראשית, בגין דא בראשית"א א"ב רשי"ת, א"ב א'
אנכי ב' לא יהיה לה, וכלא פאת אחד ב', ואיהי ב' מבראשית.

אמר רבי אלעזר, וכי מאן דאית ליה עבדא ואפיק ליה לחירו משעבודיה, אית ליה לרבניה
לשבחא גרמיה במפקנותא לחירו לעבדיה, וכי קודשא בריך הוא דאמר לאברהם (בראשית טו ג)
כי גר יהיה זרעך וכו' אית לשבחא גרמיה פמה (ד' טו ע"ב) זמנין אשר הוצאתיך מארץ מצרים
(שמות כ ג), אמר ליה רבי שמעון הכי הוא ודאי, אבל הכא לא משבח קודשא בריך הוא גרמיה
דאפיק לון מן גלותא, אלא חמשין זמנין אדכיר באורייתא יציאת מצרים, לאשתמודעא בדרגא
דאפיק לון דאיהו יובלא, דאתמר ביה (ויקרא כה יא) יובל היא שנת החמשים שנה, ואינון חמשין
תרעין דיניה דאתמסרו למשה פסיני בר חד דלא אתמסר ליה, ובגין דא אדכיר חמשין זמנין
באורייתא יציאת מצרים. אמר הא ודאי אתישב דעתאי.

מאן אלהים אחרים, אלין ממנן דשבועין אומין, וסמא"ל ונח"ש הא ע"ב, בגין דא יהיב קודשא
ברוך הוא אורייתא מימינא דאיהו חסד ומשמאלא דאיהו גבורה, דאית בה שבועין אנפין לשזבא
משבעין אומין, ואורייתא אתיהיבת ממיא ואשא דאינון תריין, לשזבא לישראל מסמא"ל ונחש
דאינון ממיא ואשא, ובגנייהו אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לה אלהים אחרים על פני, ולקבל שבועין
אומין שבועין נפש, ומאן דעבר על שבועין אנפין דאורייתא דאתמר לא יהיה לה אלהים אחרים
על פני, שלטין שבועין ממנן ואומין דיצר הרע על שבועין נפש.

וכמה גלגולין יתון לבר נש על חובין אליו, ואם לא חזר בר נש בתיובתא באלין גלגולין, ההוא
גופא נחית באבדון, גלגולא קדמאח אצטבע בגוון חוור, ורכיב נפשא בסוסיא חוורא דאיהו
גופא, אם חזר בתיובתא אתמר ביה (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם פשנים פשלג ילבינו, ואם לאו
יתי בגלגולא תננינא, ורכיב בסוסיא סומקא, ואם חזר בתיובתא אתמר בחובא דיליה (שם) אם
יאדימו כתולע פצמר יהיו, ואם לא, אתחזר אתגלגל בגלגולא תליתאה, ורכיב בסוסיא ירוקא
ודא גופא.

ואינון מזל אריה מזל שור מזל נשר, דעלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים
שלש עם גבר, ואם שלש אלה לא יעשה לה (שמות כא יא) לנפשא בתלת גלגולין, דעביד לה שאר

פסות ועונה, ויצאה חנם אין פספ (שם), ועל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו (עמוס ב א), ועל ארבעה דאיהו מזל אדם לא אשיבנו, דלא יקלקלו ליה.

אבל לצדיקיא ועשה חסד לאלפים (שמות כ ה), אלפים ודאי, תלת גלגולין בהון איהו רווח תלת אלפין דאינון עלמין דכסופין, ולמאן לאהבו ולשמרי מצותיו (שם ו), לחיביא דאינהו לא יחזרון בתיובתא בתלת גלגולין אליו, אתמר בהון (ויקרא כג לא) ויהאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה, אמר רבי אם פן אנה נחית, אלא שבע ארעין אינון, וסלקין לשבעין לקבל שבועים נפש, ושבע ארעין אינון ארץ אדמה ארקא גיא ציה נשיה תבל, ואינון שבע מדורין דגיהנם, ההיא נפשא דלא חזרה בתיובתא באלין תלת, נחית לה קודשא בריך הוא במדורין דגיהנם אליו, ותמן אתנשי לדרי דרין.

ואם הוא צדיק אתמר ביה (משלי כד טז) פי שבע יפול צדיק וקם, אמר ליה רבי אלעזר, ואם הוא צדיק אמאי נחית תמן, אלא בגין לאפקא מתמן כל נפשא ונפשא מאלין דהרהרו בתיובתא וימתו בקצרות שנין, ואיהו טרח בגיניה, דא איהו מאמר קדמא דאיהו בראשית.

תקוונא תלתין ותלת

בראשית דא פקודא קדמא, דאתרמיז בל"ב שבילין, דאינון ל"ב אלהים דעובדא דבראשית, כ"ב אתוון ועשר אמירן דאתפלילן בהו, תקוונא קדמא יראה, ועלה אתמר (תהלים קיא י) ראשית חכמה יראת יהו"ה, דאית דחילו ואית דחילו, (ד"ט טו ע"א) יראת יהו"ה דא שכינתא מלכות קדישא, יראה רעה דא רצועה לאלקאה לחיביא, ומאי ניהו סם המות דסמא"ל, נוקבא די ליה, יראת יהו"ה איהי אנרא למאן דנטיר פקודין דלא תעשה, יראה רעה איהי רצועה לאלקאה למאן דאעבר עליהו.

קם רבי שמעון ואמר אלעזר ברי, אית מאן דדחיל לקודשא בריך הוא בגין דייחון פנוי ויסגי עותריה בהאי עלמא, ואי חסר מהאי לא דחיל ליה, האי לא שוי ליה יראת יהו"ה לעקרא, אבל מאן דדחיל לקודשא בריך הוא בין בטיבו בין בעאקו, הא דא שוי יראת יהו"ה ביה לעקרא, דתלת דרגין אינון דיראה, אית יראה בין בטיבו בין בעאקו, ואית יראה דדחיל לקודשא בריך הוא בטיבו ולא בעאקו, ואית יראה דלא שוי לה עליה לעקרא בין לטיבו בין לעאקו, צדיק גמור שוי לה עליה לעקרא בין לטיבו בין לדינא, בינוני שוי ליה עליה לטיבו ולא לדינא, רשע גמור לא שוי ליה עקרא לא בטיבו ולא בדינא.

וישכינתא אמאי אתקריאת יראה, דהא היא מסטרא דעמודא דאמצעייתא אתנטילת, אלא כמה דעמודא דאמצעייתא נטיל מרחמי ודינא דאינון ימינא ושמאלא, הכי איהי נטלא מתרוניהו, מסטרא דשמאלא דא אתקריאת יראה פחד יצחק, דמסטרא דימינא אהב"ה אתקרי, ודא פקודא תנינא דאתמר בה (ירמיה לא ב) ואהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד.

ומתריין סטרין אלין אתקרי עמודא דאמצעייתא אור ונה, ושכינתא אורה אבוקה, אורה, ליהודים
היתה אורה (אסתר ה טו), אבוקה הכי אוקמוהו מארי מתניתין דצדיקים קיימין קמי שכינתא פנר
לפני האבוקה. מסטרא דימינא יהו"ה, ומסטרא דשמאלא אדנ"י דתמן דין, ובגין דא פיומא
קדמא ויאמר אלהי"ם יהי אור (בראשית א ג), בגין דחמש אור אינון פיומא קדמא, ואינון ה'
עלאה ומתמן נהרין, י' בשמאלא ודא נה, ודא ה"י מן אלהי"ם ה' לימינא י' לשמאלא, (ו' מל"א
מתרוייהו עמודא דאמצעייתא, פן י"ה, ודא איהו רזא אלהי"ם מל"א ה"י, דא פתיבת קדמא.
ורזא דמלה ה"א, אלהי"ם דא מלא"ה בהפוך אתוון, ודא ה' זעירא, דאיהי מלא מתלת אתוון,
ואתעבידת היו"ה, לעילא איהו הוי"ה, ובה מתחילין אתוון דאורייתא ה"ו ולבתר ט"י, ואנה
אשתפח ה' בתראה, אלא ד' הות למחוי ה', אלא מאן גרם דפרח מינה ו' דאיהו ירד דילה, אלא
נתנני שוממה כל היום דנה (איכה א ג), דא הוד דאיהו ירד דילה דאתחזרת איהו דנה באלף
חמשאה, בגין דפרח מינה ירד, ועליה אתמר (בראשית לב כג) ותקע כף ירד יעקב, אשתמודע
דימינא קא מתחלת לממני את ד' עד נצח, והוד איהו ירד שלימו דילה, ודא איהו דאתיהיב
למשה, דדא הוא דאתמר ונתן הוד למשה).

תקונא תלתין וארבע

בראשית, ב' נוקבא פתיחא לקבלא מימינא, לההוא (נ"א מהחוא) דגמיל חסד עמה, ואמאי דעת י'
על רישיה פגוונא דא ג', ובגין דא הרועה להחכים ידרים, אם פן אמאי ג' אחור לב', אלא רזא
דמלה ואיש אשר יקח את אחתו פת אביו או בת אמו וראה את ערוותה והיא תראה את ערוותו
חסד הוא (ויקרא כ יז), ב' חזרת אנפוי מא, ג' אחזרת אנפוי מב, ד' חזרת אנפוי מג, ה' חזרת אנפוי
מד, כל אתוון חזרין אנפין (דף טז ע"ב) דא מן דא, ולא אינון אנפין באנפין, ואמאי אלא רזא דמלה
וראית את אחרי וכו' (שמות לג כג), ואמאי חזרין אנפין דא מן דא, בגין ערין דאינון לקבליהו, א'
לקבליה ארור דאיהו ערוה, ועליה אתמר (דברים כז כב) ארור שכב עם אחתו, דאלין ערין כל חד
שכיב עם אמה ועם אחתיה ועם ברתיה, וחזרין אנפין לגבייהו דלית לון בשת פנים, אבל אתוון
קדישין חזרין אנפיהו בבשת בעונה, עריה תעור, ובגינה אתמר (ויקרא יט יד) ולפני עור לא תתן
מכשול, עור דאיהו עור, ורזא דמלה ערום ראה רעה ונסתר (משלי כב ג).

ולבתר דמתפשטין מנייהו מתיחדין פלהו ולא יתבששו, ומתיחדין אבא עם אימא, אח עם
אחתיה, פען דערוה פנייהו אית פרונדא פאתוון דאינון יהו"ה, דדא הוא דכתיב (רות א יז) פי
המות יפריד (בין אחים) ביני ובינה, לבתר דאתעבר עריות מנייהו, יהא יהו"ה אחד ושמו אחד,
ורזא דאחד אח ד', ערוה דתרוייהו אחת, בזמנא דאסתלק קוצא מן ד' מן אחד אשתאר אחת,
ועליה אתמר (משלי כה ט) וסוד אחר אל תגל.

תקונא תלתין וחמשא

בראשית, בתשר"י אתברי עלמא, חסר א' למהוי בראשית, דא אדם דאתברי בתשרי, ובגין דעתידה ארעא לאתלטיא בגיניה, דא הוא ארורה האדמה בעבורה (בראשית ג יז), אסתלק מן תשרי, ופתח בב' דאיהי ברכה לאתברכא ארעא, ולאפקא לה מן לוטיא, ולא עוד אלא בגין דתשרי איהו דין, לא אדבר תמן בתשרי, דלא יתכן ביה זמנא אחרא, הדא הוא דכתיב (משלי כ כז) גר יהו"ה נשמת אדם. (כך מצאתי).

תקונא תלתין ושתא

בראשית, דאיהו שבת בראשית, דהא שבע שבתות אינון, ולכל חד אית ליה שית ימי המעשה, וכל יומא דקודשא בריהו הוא הוא אלף שנים, הדא הוא דכתיב (תהלים צ ד) פי אלף שנים בעינייהו וכו', ושבת בראשית שית יומין דיליה אינון שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח.

שני אלפים תהו והארץ היתה תהו, שני אלפים תורה ורוח אלהים מרחפת על פני המים (בראשית א ב), ולית מים אלא אורייתא, פני המים תרין אנפין דיליה, דאינון מצות עשה ומצות לא תעשה, חוור וסומק, ימינא ושמאלא, ואלין אינון שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח, ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (שם א), עליהו אתמר (ישעיה כד טו) על פן באורים כבודו יהו"ה, על פן ודאי דאתמר ביה ויהי פון, ואינון שבעין, ועל תרין מאורות אלין אתמר דו פרצופין דכר ונוקבא, יהי אור דא פסח, אור לארבעה עשר, ויהי אור ראש השנה, דאתמר ביה ויהי היום, חכא ויהי והתם ויהי, ובכל אתר ויהי לישנא דצערא.

שבת בראשית נקודה בחלל דילה, (דאיהי שבת ברית), י' שבת חלל, חלל למאן, לההיא נקודה, מחללה מות יומת (שמות לא יד), למאן דעאל נוכראה בחלל דילה, דאיהי רשות הרבים יין נסוף זונה, ובגין דא חכא צריף דחילו, ודא איהו בראשית יר"א שב"ת, הדא הוא דכתיב (ויקרא יט א) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, ומאן דעאל רשו נוכראה בחלל (דף עח ע"א) דילה, דאיהי רשות הרבים יין נסוף זונה, עליה אתמר (במדבר יט יג) את מקדש יהו"ה טמא ונכרתה וכו', והאי נקודה איהי אות השבת אות דימין טבין אות התפלין אות דברית מילה, עטרת דברית, תנא דספר תורה קרינן ליה, בתרא בריש פל צדיק, נקודה דעליה אתמר אדם וחוה דהו דו פרצופים, ועליה אמרה סיהרא אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד.

רוא דא לחימי לבא אתמסר, (דא) (נ"א ד' ו') איהו ה' בתראה, דתרוניהו י', ובה אתעבדו חד, והאי נקודה איהי סתימא וחתומה בשית יומין דחול, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה במאי באת ו', (ב) סתים באת ו' ב' יומי דחול, וביומא שביעאה אתפתחת לקבלא לבעלה, ובגין דא זונגא דתלמידי חכמים משבת לשבת, וירתין נשמתין קדישין חדתין לבגיהו.

ובגין דא איהי נקודה אתקריאת בתולה ואיש לא ידעה (בראשית כד טז), פד איהי גל (ג"א ג) נעול מעין חתום (שיר ד יב), עד דאתפתחת לבעלה, וכד איהי סתימא אתקריאת יראה, בכל ו' יומי דחול דאיהי סגירא ונטירא, בעשר אמרין ול"ב אלהי"ם דאינון מ"ב אתוון דגבורה, דתמן בינה, בשבת ויכלו השמים, ויכל"ו חס"ד דימינא פליל ע"ב שמחז, דתמן חכמה, פמה דאמרין הרועה להחכים ידרים, דחילו בשית יומין דחול איש אמו ואביו תיראו (ויקרא יט ג), רחמו בשבת כפד את אביו ואת אמו (שמות כ יב), פד אתפתחת לגבי בעלה אתקריאת אהבה, ומדחילו ורחמו אתייהבו פקודין דעשה ולא תעשה.

תקונא שבע ותלתין

בראשית איהו ברי"ת, ודאי פד איהו פלבושין דאלין קליפין דאינון ערלה ופריעה, צריה תמן דחילו, ועלייהו אתמר (שמות כג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, והאי אות לא ירתין ליה אלא ישראל, דלית אות ברית עד דעברין מנייהו אלין קליפין, דאינון ערלה ופריעה באטיפו דדמא.

תלת קליפין אינון בערלה לקבל תלת קליפין דאגוזא, ועלייהו אתמר (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך, תהו קו ירוק קליפה קדמאה, בהו קליפה תנינא, חשך קליפה תליתאה, ותלת אלין דא על גב דא, לקבל תלת גוונין דעינא, דאתמר בהון (במדבר טו לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וכו', לקבליהו תלת גוונין דקשות, דבהון נקרא בת עין דאיהי נקודה אות ברית, עלה אתמר (בראשית ט טז) וראיתיה לזפור ברית עולם, ועלייהו אתמר תלת זמנין פל גוים וכו' פי אמילם (תהלים קיח יט), ואימתי יעבור קודשא בריה הוא הני קליפין מעלמא ויזפור ברית עולם, בזמנא דפורקנא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כ) ולא יפנה עוד מזריה, אימתי לבתר דמתעברין תלת קליפין בישין מינה, ובזמנא דאיהי מתלבשא פאלין קליפין איהי אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), דבאלין קליפין איהי מתחללת, ובגין דא מחלליה מות יומת (שמות לא יד).

תהו"ם איהו המון"ת, לגביה צריה פריעה באטיפו דדמא, ועד דאתפרע האי פריעה איהי לא אתגלייא בעלמא, ולא יהא אות בעלמא, ורוז דמלה פד אתעבר מינה ערלה ופריעה רומי וקושטא נדינא, מיד אתגלייא אות בעלמא, לההוא דאתמר ביה (שם ג יב) וזה לך האות פי אנכי שלחתיך, לקיימא ביה קרא (מיכה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ובגין דא אלעזר ברי לא תצפי לרגלא דמשיחא עד דתחזי קשת בגונוי נהירין, או עד דאתגלייא אות בעלמא, מאי אות. אלא דרוך פכב מייעקב (במדבר כד יז), דא את י' אות ברית, ומיד וקם שפט מישראל לגביה, ההוא דאתמר ביה (דברים לג ה) ויהי בישרון מלה (חסר).

תא חזי יומא חדא שאילנא (דף עח ע"ב) לאליהו, ערלה אמאי שוינן במאנא בעפרא, אמר לי שמענא במתיבתא, דערלה איהו נחש, וכין דאעברין ליה מאתריה צריה למיחב ליה מזוניה, הדא הוא דכתיב (ישעיה סה לה) ונחש עפר לחמו, ובדאי ברי בדא אשתזיב פר נש מדינא דחבוט

הקבר, ודמא דאמפינ מפריעה למיהב מזונא לההוא פלבא דאיהו רוצח, ובדא אשתזיב בר נש
מחרבא דמלאך המות.

ועל דא אמר אדם קדמאך קמי קודשא בריה הוא, מי מציל בני מחרב המתהפכת, אמר ליה
חרבא דמילה, פמה דאת אמר (יהושע ח ב) עשה לה חרבות צורים, וחרבא דקודשא בריה הוא י"ו
פיפיות, לקבל מילה ופריעה ומציצה וי"ג בריתות שנקברתו עליה, וכן אורייתא שזיב לבר נש
מי"ו פיזות דחרבא, פמה דאמר שלמה (משלי ג יב) עין חיים הי"א דסליק לי"ו.

ולקבל אליו תרין אמרת אורייתא לא תרצה ולא תנאף (שמות כ יג-יד), לא תנאף לקבל נחש אשת
זנונים, לא תרצה לקבל סמא"ל, ואמר דוד עליה (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד פלב
יחידתי, תלת קליפין דערלה אינון משחית"ת א"ה וחימ"ה, לקבל ערלה איהו עון, והיינו דתקיננו
בצלוחתא לגבייהו, (שם עח לח) והוא רחום יכפר עון דא עון, ולא ישחית דא משחית, והרבה להשיב
אפו דא אף, ולא יעיר פל חמתו דא חמה, ומאן דאעיל אות ברית ברשו נוכראה אליו ארבעה
שלטין עליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ז ט) והמים גברו מאד מאד על הארץ, על הארץ דא גופא
דיליה, וארבע זמנין אתמר בפרשת נח (שם יח) ויגברו המים, גברו, לקבליהו, והא אוקמוהו.

ערלה ופריעה שמענא דאינון רומי רבתא ורומי זעירתא, בזמנא דמתעברין מעלמא אתגליא
אות הברית, דאיהו בת עין ציון דאיהי נקודת עלמא, דבזמנא דאליו קליפין שלטין בעלמא
אתחזר עלמא לתהו ובהו, הדא הוא דכתיב (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו, בזמנא דיתי
פורקנא מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (שם ג) הנה אור לא פתיב אלא יהי (ויהי אור) אור,
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד (שם ה), ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

תקונא תמנא ותלתין

בראשית ברא אלהים, פתח ואמר בשושנה בין החוחים וכו' (שיר ב ב), שושנה אית בה חמש
עליו מלגו וחמש עליו מלבר, ואינון ה"ה, שרביט דילה ו', תפוח דילה י', וכלא אלהים, חמש
אתוון דיליה ה' חמש עליו מלבר, ה' חמש עליו מלגאו, י' תפוח, ו' מל"א שרביט.

בזמנא דהאי שושנה איהי בגלותא איהי אטומא, בזמנא דיהא פורקנא בעלמא אתפתחת
בחמש אור, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור, ובתהוא זמנא דאתפתחת
אתלבשת בכמה לבושין דנהורין דאורייתא, ואתקשטת בכמה קשוטין דפקודין דעשה, ובזמנא
דאתפתחת ואתקשטת בקשוטהא, בארבעה בגדי לבן דאינון יהו"ה, ובארבעה בגדי זהב דאינון
אדנ"י, בארבע בתי דתפלין דיד, ובארבע בתי דתפלין דרישא, דאינון לקבליהו, ארבע לבושין
דכהן הדיוט אינון לקבל ארבע פנפות פסותה אשר תכסה בה (דברים כב יב).

וכד אתתקנת באליו לבושין, מיד אתפתח היכלא לגבה, הדא הוא דכתיב (תהלים נא יז) אדנ"י
שפתי תפתח, ולקול נעימו דרמונים וזוגין דלבושא דילה, אתמר בחינון (יחזקאל א כד) ואשמע את

קול בנפיהם, וכד אמרין ישראל קריאת שמע, מה פתיב בה (במדבר ז ט) וישמע את הקול מדבר אליו, קלא אשתמע לגבה מבין תרין פרוביא דאינון די פרוצופין, וכד מתיחדא דבור בקלא אתעבדו קול דממה דקה, ודא עלותא בחשאי, ובההוא זמנא מאן דבעי למשאל שאלתוי ישאל, דבההיא זמנא יהא עת רצון, דהא תרין שמתן פחדא יאהדונה", אז תקרא ויהו"ה יענה (ישעיה נח ט), מיד א"ז יאהדונה", תרין שמתן ותמניא אתון דבהון הא עשר, (ודא רזא ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת וכו' (דברים כז כו), דא חבורא דחתן (דף עט ע"א) וכלה פי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו' (צפניה ג ט), ודא רזא ואמר כל העם אמין) (דברים כז כו).

ועד דיפקון ישראל מן גלותא לא יהון בזוונא חדא, ובזמנא דיפקון ישראל מן גלותא יתחברון פחדא, בההוא זמנא א"ז ישיר משה (שמות טו א), ומיד ויאמר אלהים יהי אור דאיהו מפקנו דגלותא, בההוא זמנא דמטרוניתא בעאת לאעלא בהיכלא דילה, קלא סליק ברומי רקיעין ויימא הכי, משריין סגיאין דמתיבתא עלאה ותתאה דנשמתי קדישין, אתתקנו לקדמות מטרוניתא דקא אתיא לאתתקנא, למפרק בנהא מן גלותא, בההוא זמנא פמה מארי שופרות ומארי דקלין ומארי דברקים, דאתמר בהון (שמות יט טז) ויהי קולות וברקים וענן כבוד על ההר וקול שופר חזק מאד וכו', משה ידבר והאלהים יעננו בקול, בההוא זמנא משה ימלל בשכינתא, הדא הוא דכתיב (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, והאלהים דאיהו אימא עלאה, יעננו בקול דאיהו עמודא דאמצעיתא, והא אוקמוהו מארי מתניתין בקולו של משה.

ובההוא זמנא שכינתא עלאה ותתאה סלקין דא על גב דא, פגוונא דאתמר בטורא דסיני, דאתמר תמן (שיר ג ו) מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י אימא עלאה דבה פתח קודשא בריך הוא בטורא דסיני אנכי.

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון ואמר רבי רבי, הא חזינא דאתמר (דברים ד לו) מן השמים השמייעה את קולו לייסרה וכו', ובאתר אחרא שמענא דמליל עם ישראל מסטרא דמלאכיא, דהכי אוקמוהו דכל דבור ודבור הנפיק מפומוי אתעביד מלאך, ודא איהו וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים (שמות כ יח), ובאתר אחרא אמר קרא (תהלים סב יב) אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי, מאי האי.

אמר רבי שמעון סבא סבא, שמענא דבר נש יהיב ביה קודשא בריך הוא תלת קטירין, נשמתא ורוחא ונפשא, נשמתא מפורסא יקרא, תמן נחיתת שכינתא עלאה פלילא מתלת ספירן עלאין, ועלליהו אתמר אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי, אחת ושתיים הא תלת ספירן עלאין, דאתמר בהון אחת, אחת ואחת, תלת אחדין, ודא איהו אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי, ז"ו ביה עביד לון אחר.

ולבתר מליל עמיה מרוחא דאיהו מטטרוון, פליל כל צבא השמים דלתתא, בגין דאתלבש ביה ורכיב ביה עמודא דאמצעיתא כליל שית ספירן, ובגין דא בכל דבור ודבור הנפק מניה הנה נפיק מניה מלאך, ודא איהו וכל העם ראים את הקולות. לבתר נחית שכינתא תתאה עשירית

בְּאוֹפֵן, וְאִיהוּ נִפְשׁ דְּבַר נִשׁ מִתְמָן, וְאַתְמַר בֵּיהּ (דברים ד לו) וְעַל הָאָרֶץ הִרְאָה אֶת אֲשׁוּ הַגְּדוּלָּהּ
בְּגִין דְּעֲלִיָּה אַתְמַר (יחזקאל א טו) וְהָיָה אוֹפֵן אַחַד בְּאָרְץ, בְּגִין דְּיִשְׁתַּמַּע קְלִיָּה וְדַבְּוּרִיהּ מִן כְּרִסְיָא
וּמִלְּאֲבִיָּא וּשְׂמִיָּא וְאַרְעָא, דְּיִשְׁתַּמוּדְעוּן לִיהּ בְּכֻלָּא עֵילָא וְתַתָּא, כְּנִשְׂמַתָּא דְשְׁלֹטְנוּתָהּ בְּכָל
גּוֹפָא אֲפִילוּ בְּאֲבָר וְעִירָא וְלִית אֲבָר פְּנּוּי מִיָּנָה.

תקונא תשע ותלתין

בְּרֵאשִׁית תְּמָן אֲשׁוּר דְּאַתְמַר בֵּיהּ (שמות כ ב) אֲשׁוּר הוֹצֵאתִיָּהּ וְכוּ', אֶהְיֶה אֲשׁוּר אֶהְיֶה, אֲשׁוּר בְּאֲשׁוּרִי
כִּי אֲשׁוּרֵנִי בְּנוֹת (בראשית ל יג), וְדָא אִימָא עֲלָאָה, אֲשׁוּר קַדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצַוְנוּ, עַל כָּל פְּקוּדָא
וּפְקוּדָא, דְּאִינוּן פֶּטֶר כָּל רַחֵם דְּאִינוּן רַמ"ח, דְּכֻלְּהוּ קְטִירִין בְּצַדִּיק דְּאִיהוּ כָּל דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית,
דְּאַפְתַּח (פֶּטֶר כָּל) רַחֵם דְּאִינוּן רַמ"ח פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה, וְעֲלִיָּה אַתְמַר אֲשׁוּר קַדְשׁ יָדִיד מְבַטָּן, וְדָא
אִימָא דְאַתְמַר בֵּיהּ (איוב לח כט) מְבַטָּן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ, (וְדָא אִיהוּ הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא) (יחזקאל א כב), אֲשׁוּר דְּאִיהִי
אִימָא עֲלָאָה, (דף עט ע"ב) קַדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ קַדְשׁ יָדִיד מְבַטָּן. וְצַוְנוּ עֲלִיָּהּ, בְּגִין
דְּאִיהוּ מְצוּה וְעוֹשָׂה, וְעוֹד אֲשׁוּר קַדְשָׁנוּ דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (ירמיה ב ג) קַדְשׁ
יִשְׂרָאֵל לִיהו"ה, וְצַוְנוּ דְּאִיהוּ הַכִּי מְצוּה וְעוֹשָׂה, וְעוֹד קַדְשָׁנוּ מְסַטְרָא דְשְׂמַאֲלָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ
וּקְדִשְׁתָּ אֶת הַלְוִיִּם, וְלִית קְדוּשָׁה פְּחוֹת מִעֲשָׂרָה, וְאַלִּין עֲשָׂרָה מְאַמְרוֹת, (דְּאִיהִי קַדְשׁ לִי כָּל
בְּכוֹר (שמות יג ב) דְּאִיהוּ פֶּתֶר עֲלָאָה וְחֻכְמָה דְּאִיהִי יִשְׂרָאֵל עֲלָה בְּמַחֲשָׁבָה) דְּאַתְמַר בְּהוּן (בראשית
א א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר.

וְצַוְנוּ עַל, מְסַטְרָא דִּימִינָא דְאַתְמַר בֵּיהּ (שמואל ב כג א) הוֹקֵם עַל, דְּתִמָּן כָּל בְּרַכָּאן לִימִינָא, דְּאִינוּן
מֵאָה בְּרַכָּאן כְּחוֹשְׁבֵן ע"ל, דְּאֶת י' בְּק' אֶסְתְּלִיק לְמֵאָה, דְּאִיהִי קְרַבְנָא דְכֻלָּא, מְסַטְרָא דְאַבָּא
רֵאשׁ, מְסַטְרָא דְאִימָא אֲשׁוּר, מְסַטְרָא דְאַבָּא מְצוּה, וּמְסַטְרָא דְאִימָא עוֹשָׂה, וּמְצוּה דָּא עֵין פְּרִי,
וְעוֹשָׂה דָּא עוֹשָׂה פְּרִי, וְשְׂמַעִינָן דְּאִינוּן גּוֹף וּבְרִית דְּחֻשְׁבִּינָן חָד, עֲלִיָּהּ אַתְמַר (שמות כח ז) שְׁתִּי
כְּתַפַּת חֲבֵרֹת, כְּמָה דְּאִינוּן חוֹבְרוֹת, הַכִּי שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה חוֹבְרוֹת אִשָּׁה אֶל אַחֻוֹתָהּ.

עוֹד אֲשׁוּר קַדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצַוְנוּ, וְלָא אָמַר קַדְשָׁתָנוּ וְצַוְנֵנוּ, אֲשׁוּר אִיהוּ אֲשׁוּר אַהִי"ה וְדָא, וְדָא
פֶּתֶר עֲלָאָה, מְסַטְרָא דְנוֹקְבָא אַתְקְרִי אֲשׁוּר, וּמְסַטְרָא דְדְּכּוּרָא אַתְקְרִי רֵאשׁ, רֵישָׁא דְכָל רֵישִׁין,
קַדְשָׁנוּ דָּא אַבָּא (סָבָא), דְּאַתְמַר בֵּיהּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, וְצַוְנוּ דָּא אִימָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ וַיְהִי
אוֹר, וְלִית הוּוּיָהּ אֶלָּא עַל יְדֵי עֲשִׂיָּה, וְתַרְוַיָּהּ לִימִינָא וּשְׂמַאֲלָא.

וּמֵאֵן מְצוּה וְעוֹשָׂה עַל הַמְצוּה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא, דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְהַכִּי צַדִּיק בְּצַלְמִיָּה
וּכְדַמוּתִיָּה, וְעַל שְׂמִיָּה אַתְקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שֵׁם צַדִּיק אַתְקְרוּן צַדִּיקִים, הָדָא
הוּא דְכַתִּיב (ישעיה ס כא) וְעַמְּךָ כָּלֵם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יְרֵשׁוּ אָרֶץ.

וְעוֹד אֲנָכִי יְהו"ה אֱלֹהֵיָּהּ אֲשׁוּר הוֹצֵאתִיָּהּ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם (שמות כ ב), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא וְכִי מֵאֵן
דְּאִיהוּ תַּחוֹת שְׁעֵבּוּדָא דְרַבּוּנִיָּה, וְרַבּוּנִיָּה אֲבָטַח לִיהּ לְאַפְקָא לִיהּ לְחִירוֹ וְאַפִּיק לִיהּ, אִית לִיהּ

לְשַׁבְּחָא גְרַמְיָה דְאִפִּיק לִיָּה מְגוֹ שְׁעֵבּוּדָא, וְהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם (בראשית טו יג) כִּי גַר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְהָא אִיהוּ אַבְטָח לְאַפְקָא לְבְנָוִי מִגְלוּתָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם יד) וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרַכּוּשׁ גָּדוֹל, וְאִיהוּ מְשַׁבַּח גְרַמְיָה כְּמָה זְמַנִּין אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. אָמַר לִיָּה בְּרִי שְׁפִיר קְאָמְרַת אַבְל לֹא אִיהוּ דָא לְשַׁבְּחָא גְרַמְיָה, אֶלָּא כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה אֶתְקַרִיאת רֵאשׁ לְחִבְרַתָּהּ, וּבְגִין לְאַשְׁתַּמוּדְעָא לִזְוִן מֵאֵן אֶתְר אִפִּיק לִזְוִן מְגוֹ שְׁעֵבּוּדָא, פְּתַח בְּאַנְכִי, וְאַדְכִּיר בֵּיה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגוֹמַר, חֲמִשִּׁין זְמַנִּין לְקַבֵּל חֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְּבִינָה.

וְעוּד אֲשֶׁר קִדְשֵׁנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא, הָא אִם עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אִיהוּ מְצוּחַ וְעוֹשֶׂה, הָוָה לִיָּה לְמִימַר בְּגִינָה אֲשֶׁר קִדְשֵׁנִי וְצוּנִי, מֵאִי אֲשֶׁר קִדְשֵׁנִי וְצוּנִי, אָמַר לִיָּה וְדַאי שְׁפִיר קְאָמְרַת, בְּדַאי עַל עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וְצַדִּיק אֶתְמַר עַל תְּרוּוִיָּהוּ אֲשֶׁר קִדְשֵׁנִי בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנִי, אֲשֶׁר וְדַאי דְאִיהוּ אֲשֶׁר אֵהִי"ה אִימָא עֲלָאָה, מְנִי לִזְוִן עַל שְׂכִינְתָא דְאִיהוּ מְצוּחַ, לְכָל חַד מְנַיָּהוּ, וְאִינֻן לְעִילָא תְרִין פְּעֻנְפִין דְאִילָנָא דְאֶתְפָּרְשׁוּ לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, וְלִתְתָא אֶתְעֵבִידוּ בְּה אַגְוָדָה חֲדָא, וּבְגִין דָּא אִינֻן לְעִילָא תְרִין, וְלִתְתָא חַד, דִּיחֻדָּא לָא אִית בְּכָל עֲנְפִין דְאִילָנָא אֶלָּא בְּה, דְאִיהוּ אַגְד דְּכִלְהוּ, אִיהוּ אַגְוָדָה דְכָל אַבְר וְאַבְר, וּבְה אֶתְעֵבִידוּ כְּלָהוּ חַד.

וְעוּד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר דָּא נְבוּאָה בְּמִרְאָה, דְאֶתְמַר בְּה (במדבר יב ו) בְּמִרְאָה אֱלִיו אֶתְוַדַּע, וְאִיהוּ חֲזוֹן דְנְבִיאָא, אִיהוּ חֲזוֹן וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חוֹזֶה, דְאִיהוּ יְהו"ה אַדְנִי, דְהַכִּי סְלִיק חֲזוֹן חֶסֶד ו' חֲמִשׁ וְשִׁתִּין כְּחֻשְׁבַּן אַדְנִי, בְּנְבוּאָה"ה ס"ו, ס"ה כְּחֻשְׁבַּן אַדְנִי, וְתִיבָה הָא ס"ו, (דף ט ו ע"א) וּבְמֵאִי הִיא חֲזוֹן בְּאֵת ו', בֵּיה אֶתְעֵבִידַת אֶסְפְּקִלְרִיאָה דְנִתְרָא אַדוּן דִּילָהּ.

תקונא ארבעין

בְּרַאשִׁית, שְׁמַעִי בַת וִירָאִי וְהִטִּי אֲזִנְךָ וְגוֹמַר (תהלים מה יא), בְּרַאשִׁית תִּמְנֵן שְׁמַעִי, תִּמְנֵן בִּ"ת, תִּמְנֵן רֵא"י, שְׁמַעִי ש' מִן בְּרַאשִׁית, בִּ"ת תִּמְנֵן אֶשְׁתַּמּוּדַע בְּרִישָׁא וְסוּפָא דְתִיבָה, רֵא"י תִּמְנֵן אֶשְׁתַּמּוּדַע בְּאַמְצְעִיתָא, כְּגוֹוִנָא דָא בְּרִ"אשִׁי"ת, וְכַד תְּהֵא בְּחִבּוּרָא עֲמִיהָ כְּגוֹוִנָא דָא יֵאָהֳדוּנָה"י, אִיהוּ אָמַר לְגַבְהָ וְשִׁכְחִי עֲמִי וּבֵית אָבִיךָ (שם), דְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד (בראשית ב כד), כִּי הוּא אֲדוּוִיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ (תהלים מה יב), אַדוּן כָּל הָאֶרֶץ וְדַאי.

וּבְגִין דָּא מְסַטְרָא דִיְהו"ה אֶתְקַרִיאת אֶסְפְּקִלְרִיאָה דְנִתְרָא, וְכַד אִיהוּ אַדְנִי בְּלָא בְעֵלָה אֶתְקַרִיאת אֶסְפְּקִלְרִיאָה דְלָא נִתְרָא, וְנְבִיאָא מְסַטְרָא דִיְהו"ה אִינֻן מֵאֶסְפְּקִלְרִיאָה דְנִתְרָא, וְנְבִיאָא מְסַטְרָא דְאַדְנִי אִינֻן מֵאֶסְפְּקִלְרִיאָה דְלָא נִתְרָא, דְאֵלִין מֵתְנַבְּאִין רַחֲמִי, וְאֵלִין מֵתְנַבְּאִין דִּינָא, דְנְבוּאָה אִיהוּ שְׁקִילָא לְאֹרִייתָא דְבְּכַתָּב וְלְאֹרִייתָא דְכַעַל פֶּה.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְמִתְפַּתְחִין הִיכְלִין דְנְבוּאָה, כְּמָה מְאָרִי דְעֵתִידוּת יִתְעַרְוּ בְעֵלְמָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (ויאל ג א) וְנִבְּאוּ בְנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְכוּ', וְכְמָה מְאָרִי דְאוֹתוֹת, וּמְאָרִי דְעֵתִידוּת, כְּמָה דְהוּוּ

ועתידין למהוי, ממה דהווי מסטרא דמחשבה דאתמר בה ישראל עלה במחשבה, ומה דעתיד למהוי מסטרא דאימא עלאה, ורזא דמלה (קהלת ג טו) מה שתייה כבר הוא, ואשר להיות כבר היה. וכמה מארי דעינין דאינון חוים ונביאיא יתערון בעלמא דאינון עיני יהו"ה, וכמה מארי דאודנין דתמן שמיעה דאתמר בהון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול פנפיהם, ומארי דאנפין דאתמר בהון (שם ו) וארבעה פנים וגומה, ומארי דקליו, ומארי דדבוריו, ומארי דרוחא דקודשא, ומארי דידין דאתמר בהון (שם ח) וידי אדם וגומה, ומארי דקומה, ומארי דאות, ומארי דרגליו דאתמר בהון (שם יד) וזהויות רצוא ושוב, בההוא זמנא ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך (בראשית א ד), אליו אינון נביאי דשקרא, דאתמר בהון (שמות ז יא) ויעשו גם הם חרטומי מצרים וגומה, דאפריש לון קודשא בריה הוא מנביאי קשוט.

ויאמר אלהי"ם יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ז), הכא רזא לאתעסקא באורייתא דבעל פה, ולאפרשא בין אסור וחתר, דאינון מיין מתיקון, ומיין מרירן מסטרא דשמאלא, ולא יכלו לשמות מים ממרה פי מרים הם (שמות טו כג), ומסטרא דימינא וימתקו המים (שם כה), ואינון פגוונא דדם טהור ודם נדה דצריך לאפרשא בינייהו, בגין דההוא זיהמא דהטיל נחש בתוה גרים לערבא מיין דדכיו עם מיין דמסאבו, ובגין דא תקינו תקנה דא לחובה לאפרשא בינייהו, וההוא דאפריש בינייהו דא רקיע העל ראשי חיוון, דאתמר ביה (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע דא מטטרו".

ויעש אלהי"ם את הרקיע ויבדל וכו' (בראשית א ז), הכא לית מיא מסטרא דמסאבו, אלא מיין מסטרא דשמאלא הווי בעאן לאתגברא, ומיין מסטרא דימינא הווי בעאן לאסתלקא עליהו, עד דאליו אמרין אנו בעינו למהוי קדם מלכא, ואליו אמרין אנו בעינו למהוי קדם מלכא, עד דאתא עמודא דאמצעיתא ואעיל שלם בינייהו, וקשיר לון ואתעביד שקל (נ"א שלום) בינייהו, ודא מחלוקת לשם שמים, פגון לאה ורחל, ודא בעא לאתחברא בבעלה, ודא בעא לאתחברא בבעלה, ונטיל לון יעקב וקשיר לון ביה (דף פ ע"ב) לתרוייהו, בגין דהוה קא מחשבת לאה בלפה אם יעקב נטיל לאחתי נטיל לי עשו חייבא, והכי קא חשיבת רחל פגוונא דא, בגין דא קודשא בריה הוא יהיב לון ליעקב תרוייהו, ושויב לון מההוא חייבא, ואתחברו בצדיקא.

אמר רבי אלעזר אבא, יומא חדא הוינו בבי מדרשא, ושאלו חבריא מאי ניהו דאמר רבי עקיבא לתלמידוי פשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסכנו עצמכם, שנאמר (תהלים קא ז) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, (נ"א קם סבא דסבין עתיקא דעתיקין, ואמר רבי רבי מאי ניהו דאמר רבי עקיבא לתלמידוי פשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסכנו בעצמכם, הדא הוא דכתיב דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, הא כתיב (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים, ועוד מים עליונים ומים תחתונים אית תמן, למה אמר אל תאמרו מים מים, אמר ליה בוצינא קדישא, סבא דסבין לך יאות לגלאה רזא דא, דלית חבריא יכלין לקיימא ביה על בורייה, אמר ליה סבא דסבין, רבי רבי בוצינא קדישא, בודאי אבני שיש

טהור אינון י' י', דאינון חד יו"ד עלאה מן א, ותנינא יו"ד תתאה מינה, והכא לית טומאה אלא
אבני שיש טהור, ולית הפרשה בין מים למים, דכלא יחודא חדא, דאלין אינון מסטרא דאילנא
דחיי דאיהו ו באמצעיתא דא, דאתמר ביה ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל אילנא
דעץ הדעת לתתא). אדהכי הא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית ואמר לון, רבנן במאי
עסקיתו, אמרו ליה ודאי בהאי דאמר רבי עקיבא לתלמידוי פשתגיעו לאבני שיש טהור אל
תאמרו מים מים, ואמר לון ודאי רזא עלאה אית הכא, והא אוקמוה במתיבתא עלאה, ובגין
דלא תטעון נחיתנא לבון, בגין דיתגלי רזא דא ביניכו דאיהו רזא עלאה טמירא מפני נשא (נ"א
דרא).

בדאי אבני שיש טהור אינון י' י', דמנהון מיין דכין נפקין, ואינון רמיזין באת א רישא וסופא
י' י', ו' דאיהו נטוי בינייהו איהו עץ חיים, מאן דאכל מיניה וחי לעולם.

ואלין תריין יודין אינון רמיזין בויצרה, ואינון תריין יצירות יצירה דעלאין ויצירה דתתאין, ואינון
חכמה בראש וחכמה בסוף, תעלומות חכמה, ודאי אינון תעלומות מחכמה עלאה (דאיהו) דתחות
פתר עלאה.

ואינון לקבל תריין עינין, דבהון תריין דמעין נחתין בימא רבא ואמאי נחתו, בגין דאורייתא
מתרין לוחין אלין הנה משה נחית לון לישראל, ולא זכו ואתברו ונפלו, ודא גרים אבודא דבית
ראשון ובית שני, ואמאי נפלו, בגין דפרח ו' מינייהו דאיהו ו' מן וייצרה.

ויהיב לון אחרנין מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, דמתמן אתיהיבת אורייתא באסור והתר,
מימינא חיי ומשמאלא מיתה, ובגין דא אמר רבי עקיבא לתלמידוי פשתגיעו לאבני שיש טהור
אל תאמרו מים מים, ולא תהוון שקילין אבני שיש טהור לאבנים אחרנין, דאינון חיי ומיתה,
דתמן לב חכם לימינו (קהלת י ב) דבר נש, ולב כסיל לשמאלו (שם), ולא עוד אלא אתם תספנו
עצמכם, בגין דאלין אבנין דעץ הדעת טוב ורע אינון בפרודא, ואלין אבני שיש טהור אינון
ביחודא בלא פרודא כלל, ואם תאמרו דהא אסתלק עץ החיים מנייהו ונפלו ואית פרודא
בינייהו, הובר שקרים לא יפון לנגד עיני (תהלים קא ז), דהא לית תמן פרודא לעילא, ואלין דאתברו
מאינון (מאנין) הוו, אתו לנשקא ליה פרח ואסתלק מנייהו.

אמר